

ישיבת מועצה מספר 1-2026

שהתקיימה ביום שלישי, כ"ה טבת התשפ"ו, 14/1/2026

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	גבי לורן אבישר אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזן
חברת מועצה	גבי מרים אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	גבי מירית בן אשר
חברת מועצה	גבי ענבר כהן
חבר מועצה	מר יוסי ניר
חבר מועצה	מר עפר לוי

סגל:

יועץ משפטי	עו"ד דנה כץ
מבקר המועצה	מר שמואל לביא
מנהלת המתנ"ס	גבי יעל חמאוי
גזברית המועצה (זום)	גבי ימית לוי
מנהלת מחלקת חינוך	גבי זהבה הראל
מנכ"לית המועצה	גבי שירי בן שחר
דוברת	גבי גל בר קול
מנכ"לית המועצה (הנכנסת)	גבי חלי אלוף יום טוב

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקולים:

1.1. ישיבה שלא מן המניין 31/12/2025 אישור תוכניות עבודה ועדכון תקציב 2025.

1.2. ישיבה מן המניין 31/12/2025 אישור תקציב 2026

2. אישור סעיף חלוקת עודפים בתבחינים לתמיכות 2026.

3. שינוי יעוד מבנה חט"ב לבי"ס יסודי

4. תב"רים

4.1. הגדלת תב"ר 451 תכנון והקמה היכל התרבות ב- 200,000 ש"ח במימון מבנה נדל"ן

4.2. הגדלת תב"ר 428 – חטיבת ביניים להבים ב- 2,533,018 ש"ח במימון משרד החינוך

אלעד ארזי: אז חברים ברשותכם נתחיל. טוב, אז ערב טוב לכולם. אנחנו פותחים את ישיבת המועצה הראשונה לשנת 2026. נתחיל בכמה מילות פתיחה, אחרי זה נאשר את הפרוטוקולים. לאחר מכן נאשר תב"רים, ובסוף נעבור לנושא המרכזי שלשמו התכנסנו, נושא החינוך, נושא החינוך. אז אני קודם כל אתחיל ואומר, שבאמת בצל הפרסומים על המצב באיראן, נפתח ונגיד כי המועצה ערוכה ומוכנה לתפעול תרחישי חירום. אנחנו כן נבקש מהציבור להקפיד, ולהישמע להנחיות פיקוד העורף, באם יהיה צורך. נכון לעכשיו אנחנו בשגרה מלאה, ונעדכן בכל שינוי. גם אני וגם הקב"ט בקשר ישיר עם כל הגורמים הרלוונטיים. כשאנחנו נדע משהו, אז כל הציבור ידע.

סעיף 1 - אישור פרוטוקולים

1.1. ישיבה שלא מן המניין 31/12/2025, אישור תוכניות עבודה ועדכון תקציב 2025.

אלעד ארזי: סעיף ראשון זה אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין 31.12.2025. אישור תוכניות עבודה לשנת 2026 ועדכון תקציב שוטף 2025. מי מאשר? כולם.

החלטה: המליאה מאשרת פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין 31/12/2025, אישור תוכניות עבודה ועדכון תקציב 2025.

1.2 ישיבה שלא מן המניין 31/12/2025, אישור תקציב 2026.

אלעד ארזי: אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין, 31.12.2025, אישור תקציב 2026, כולם מאשרים?

החלטה: המליאה מאשרת פרוטוקול ישיבה מן המניין 31/12/2025, אישור תקציב 2026.

סעיף 3 - אישור סעיף חלוקת עודפים בתבחינים לתמיכות 2026.

אלעד ארזי: טוב, עכשיו אישור סעיף חלוקת עודפים, רגע, צריכים להעלות את ימית. ימית, היא איתנו על הקו?

חלי אלוף יום טוב: כן.

שירי בן שחר: כן, יש בעיה עם הסאונד, אנחנו נעלה אותה מיד.

אלעד ארזי: אין בעיה.

שירי בן שחר: אולי תמשיך לסעיף הבא, בינתיים אני אעלה אותה.

אלעד ארזי: לתבחינים אנחנו צריכים את ימית? לא. אז אוקיי, אז אישור סעיף חלוקת עודפים, בתבחינים לתמיכות 2026, את רוצה להסביר?

חלי אלוף יום טוב: כן, אנחנו מבקשים להוסיף סעיף בוועדת התבחינים, לפיו לוועדה יהיה שיקול דעת על חלוקת עודפים של תמיכות, שמאשרות לשנת 2026 באופן שבו ניתן יהיה לתת יותר מהאחוזים המוגדרים, בהנחה במקרים בהם חלק מהתחומים לא הוגשו, או שהוועדה דחתה את הבקשה של אחת הקבוצות. ועדת התמיכות תעניק תמיכות אך ורק לגופים שנמנים ופועלים באחד מתחומי הפעילות המפורטים להלן: עד 25 אחוז לגופים המקיימים פעילות לאנשים עם צרכים מיוחדים, עד 35 אחוז לגיל השלישי, עד 25 אחוז לגופים המקיימים פעילות ספורט, ועד 15 אחוז לגופים המקיימים פעילות דת.

ענבר כהן: רגע שנייה, וזה מחוץ לתקציב? ...

חלי אלוף יום טוב: הכוונה להסית את העודפים במידה ולא נוצלו.

שירי בן שחר: זה בדיוק מה שקרה לנו השנה.

יוסי ניר: האם הגיל השלישי זו קהילה תומכת?

שירי בן שחר: כן. השנה הרי הייתה לנו סיטואציה שבה הגישו קהילה תומכת, ולמרות שאחוז התמיכה שלהם, הקצנו 30 אלף לטובת תמיכות, והתמהיל הוא כזה שאנחנו מחויבים לתת להם עד 30 אחוז, כי זה מה שהוגדר בתבחינים לתמיכות. ואז אם אתם זוכרים, החלטנו שאת היתרה שיש עד 30, שזה היה התקציב, אנחנו מחלקים להם. מה שאנחנו באים ואומרים כאן, זה שאנחנו מוסיפים לתבחינים שאישרנו סעיף שאומר, שבמידה ולא יוגשו כל האחוזים האלה לפי התמהיל שהגדרנו, ניתן יהיה לשחק עם האחוזים, מעבר לאחוז שניתן. אני מזכירה לכם שהחלטה של ועדת התמיכות מאושרת פה במועצה, כך או אחרת. אבל זה כן מאפשר את זה, בלי לקבל פעמיים החלטה.

ענבר כהן: בסדר גמור.

ברוריה אליעז: אבל בנות, איך לא אמרתן מילה?

אלעד ארזי: אה רגע, רגע, נגיד, צודקת. יוסי.

יוסי ניר: קהילה תומכת זה מיתר ולהבים. האם החלוקה בכספים היא אותו דבר מיתר ולהבים? התרומה שלנו היא כמו שנהוג במיתר?

אלעד ארזי: בדיוק כמו מיתר. טוב כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת חלוקת עודפים בתבחינים לתמיכות 2026.

אלעד ארזי: ימית, איתנו? שומעים אותה? בינתיים אני אמשך.

חלי אלוף יום טוב: ימית, את שומעת?

עופר לוי: רגע, ברוכה הבאה חלי...

חלי אלוף יום טוב: ברוכים הנמצאים, תודה רבה.

אלעד ארזי: נגיד בסוף בסדר גם, יש פה את הפרידה משירי. הבאת עוגה?

שירי בן שחר: ימית, את רוצה שאנחנו נקריא, ואם יהיו שאלות את תסבירי?

ימית לוי: כמה שומעים אותי?

סעיף 6 – תב"רים

6.1 הגדלת תב"ר 451 תכנון והקמה היכל התרבות ב-200,000 ש"ח במימון מבנה נדל"ן תקציב מקורי 15,000,000 ש"ח לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-15,200 אלף ש"ח.

אלעד ארזי: הגדלת תב"ר 451, תכנון והקמת היכל תרבות ב-200 אלף ש"ח במימון מבנה נדל"ן. היה פה מנכ"ל מבנה, וביקשתי ממנו לאות מנחה שייתן לנו איזו מתנה, על זה שהם חלק מהפיתוח פה בלהבים. הם הסכימו לתת 200 אלף ש"ח.

מירית בן אשר: חלק מה זה?

אלעד ארזי: חלק מהיישוב, מהקהילה. אמרתי לו בוא תעזור קצת וקח חלק בפיתוח של היכל התרבות והוא אישר שקיבלנו 200 אלף ש"ח, אז הוא נותן לנו 200 אלף אלף ש"ח, אנחנו כמובן נצרף את זה לתקציב שקשור בהיכל התרבות, וגם במידה מסוימת זה משרת אותם, הולך להיות פה היכל תרבות. אז בקיצור הגדלת התב"ר מ-15 מיליון, ל-15.2 מיליון.

עופר לוי: אז מי זה נותן? בני שמעון?

אלעד ארזי: לא, חברת מבנה. מבנה נדל"ן.

יוסי ניר: אבל ההגדרה בחוזה, זה חניה.

אלעד ארזי: כן. הכסף יושקע בחניה שם של היכל התרבות.

ענבר לוי: שכאילו תשרת גם את היכל התרבות.

אלעד ארזי: תשרת כמובן במובן, אבל הוא לא מוכן לתת כלום.

שירי בן שחר: היום זו בעיית ספיגה של מרכז נילי.

אלעד ארזי: ימית, את רוצה להוסיף משהו?

שירי בן שחר: ימית, את רוצה להסביר עוד משהו לגבי ההגדלה של הסעיף של היכל התרבות?

ימית לוי: לא. רק מצורף להם החוזה, זאת אומרת, יש הסכם חתום שהם מתחייבים לשלם את ה-200 אלף ש"ח האלה, אנחנו כמובן נדאג שהעלות לא תעבור את ה-200 אלף.

אלעד ארזי: טוב.

שירי בן שחר: אוקיי.

אלעד ארזי: כולם בעד?

לורן אבישר אביטן: היה משהו עם 10 שנים שאחרי זה..

אלעד ארזי: כולם בעד.

אלעד ארזי: טוב, בקיצור לאחר ההגדלה התקציב יעודכן ל-15.2 מיליון ש"ח.

החלטה: המליאה מאשרת הגדלת תב"ר 451 תכנון והקמה היכל התרבות ב-200,000 ש"ח במימון מבנה נדל"ן. תקציב מקורי 15,000,000 ש"ח לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-15,200 אלף ש"ח.

6.1 הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבנים ב-2,533,018 ש"ח במימון משרד החינוך. תקציב מקורי - 19,925,749 ש"ח. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,458,767 ש"ח.

אלעד ארזי: הסעיף הבא, סעיף 7, הגדלת תב"ר 428 חטיבת ביניים להבנים. 2,533,018 ש"ח במימון משרד החינוך, תקציב מקורי 19,925,749 ש"ח.

מירית בן אשר: איך אנחנו מגדילים את התב"ר הזה לפני ההצבעה?

אלעד ארזי: מה זאת אומרת? זה לא קשור לאיזה בית ספר יסודי או חטיבה, זה קשור למשרד החינוך. הוא נותן יותר כסף.

מירית בן אשר: לתב"ר קוראים בשם מסוים. אנחנו עושים שינוי, לא עושים שינוי?

אלעד ארזי: מה, לשנות את השם?

שירי בן שחר: מה, את השם של התב"ר את רוצה לשנות?

אלעד ארזי: העניין זה הכסף מירית. לשנות את השם, זו לא הבעיה.

מירית בן אשר: זו לא הבעיה.

אלעד ארזי: אז מה הבעיה?

שירי בן שחר: כך או אחרת, בין אם זה יהיה יסודי ובין אם זה יהיה חטיבת ביניים, יהיה צורך בתקציב עדיין, כי תקציב הקיים לא מספיק

אלעד ארזי: אחרי שנקבל החלטה אחר כך נשנה את שם התב"ר. כרגע אני מגדיל את התב"ר כפי שהוא מופיע ברשומות מלכתחילה, כרגע הוא מופיע תב"ר חטיבת ביניים, וזה התב"ר כרגע.

ברוריה אליעז: אז מה שאנחנו יכולים כרגע להצביע, זה בדיוק על מה שמופיע ברשומות.

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: אנחנו לא יכולים להצביע, על דבר אחר.

אלעד ארזי: אמרתי, אמרתי. לכן אמרתי שיש, שנייה, לכן אמרתי. תב"ר, אני עוד פעם אקריא. הגדלת תב"ר 428 חטיבת ביניים להבנים, אנחנו לא מגדילים במשהו אחר.

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: ב-2,533,018, מה שאמרתי עוד פעם, במימון משרד החינוך. זה הכל.

ברוריה אליעז: טוב. עכשיו אני רוצה לשאול את השאלה.

אלעד ארזי: רגע, עוד לא הגענו אבל לדיון של החטיבה והיסודי.

ברוריה אליעז: על הסעיף הזה.

אלעד ארזי: אה, אוקיי.

ברוריה אליעז: אנחנו יודעים את הכוונות, אנחנו יודעים מה שהנהלת המועצה חושבת, ומה שראש המועצה הגיע לידי מסקנה. אנחנו כמובן מסיבותינו שאמרנו אותם עשרות פעמים, לא מצביעים בעד השינוי הזה, ונמשיך לנמק, ונמשיך לעבוד על זה. אז איך אני יכולה, אני וחבריי, יכולים להצביע על להוסיף תב"ר למבנה, שיודעים כבר שהוא לא מיועד להיות המבנה שהוצע כחוק על ידי משרד החינוך.

אלעד ארזי: אוקיי. בסדר. זכותכם. טוב, עוד פעם, מי בעד הגדלת התב"ר, שרים את ידו. מי נגד? טוב, 100 אחוז. 5 בעד, 5 נגד. כמובן שזה עובר.

החלטה: המליאה מאשרת ברוב קולות הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבנים ב-2,533,018 ש"ח במימון משרד החינוך . תקציב מקורי - 19,925,749 ש"ח . לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,458,767 ש"ח. 5 בעד, 4 נגד.

ימית לוי: אבל אולי רק להסביר רק שההוצאות האלה לא קשורות לסוג בית הספר .

אלעד ארזי: זה לא קשור, נכון.

ימית לוי: הם יגיעו כך או כך . בין אם זה בית ספר יסודי או חטיבת ביניים .

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: כך או כך הוא הרעה החולה, אז לא נתחיל כרגע בדיון...

אלעד ארזי: ימית, בסדר, זה מקובל, אני מכבד את החלטה הזאת, מתקדמים.

ימית לוי: אני לא שומעת אבל מקווה ששמעתם אותי.

ברוריה אליעז: טוב.

אלעד ארזי: מתקדמים.

אלעד ארזי: לאחר ההגדלה התקציב יעודכן ליותר מ 22 מיליון, רגע..

ענבר לוי: היא מדברת.

אלעד ארזי: היא לא מדברת. לאחר ההגדלה התקציב יעודכן ל-22,458,767. טוב, עכשיו אנחנו נעבור, נכון סיימנו עם התב"רים? אנחנו רוצים להעלות ברשותכם מעל סדר היום כתבי מינוי, אנחנו מחליפים את, גל חזרה לנו הדוברת, אז אנחנו מחזירים אותה להיות ראש מכלול מידע לציבור. גל, התגעגענו אליך.

ברוריה אליעז: ראש מה?

אלעד ארזי: מכלול מידע לציבור, בחירום. ראש מכלול מידע לציבור בחירום, וחלי מחליפה את שירי בן שחר, בראש מכלול כוח אדם. בסדר? חברים.

עופר לוי: שירי בן שחר.

ברוריה אליעז: ושירי, את מי את מחליפה?

אלעד ארזי: בסדר? טוב, כולם בעד חברים? כולם בעד.

סעיף 5 - שינוי יעוד מבנה חט"ב לבי"ס יסודי.

אלעד ארזי: טוב, נעבור לנושא העיקרי שלשמו התכנסנו, אני אפתח. טוב, אנחנו במועצה שמים את נושא החינוך בראש מעייננו, איכות ההוראה, חיזוק הצוותים, האווירה במוסדות החינוך, וההשקעה רבה בחשיבת החינוך, והיישוב יכין את ילדינו לאתגרי העתיד להיות אנשים טובים יותר, ולמצות את יכולותיהם לתרומה למדינה ולחברה. בשנתיים האחרונות אנחנו לא מפסיקים ללמוד ולחשוב בפתוחות על העתיד. הקמנו מנהיגות יישובית לקידום החינוך, וצוותי עבודה ממוקדים. יצאנו לסיורים ברשויות שונות, הקשבנו וחשבנו. אנחנו משתדלים כל העת לבחון את המצב הנתון הקיים, ולצפות פני עתיד. וכן, אנחנו גם לא חוששים משינויים, גם כשהם לא נוחים.

עופר לוי: מה הם?

אלעד ארזי: מבנה חינוך חדש, קורס עור וגידים. אמנם הכי קל ונוח להתקדם עם המצב הנתון, עם התוכניות הקיימות, אך לעתים התכנונים הישנים לא עונים לצורכי הקהילה, ועל כן יש צורך לנתח את המצב הקיים, ולחשב מסלול מחדש. בניתוח הנתונים שאלנו את עצמנו מחדש מה יהיה ייעוד המבנה, בהתאמה לצורכי היישוב. בחשיבת עומק הגענו למסקנה כי הנכון ביותר הוא להוסיף בית ספר יסודי שני ביישוב. לשינוי יש מחירים, ואנחנו לא מפחדים משינויים, כל עוד הם תואמים את הצרכים בשטח. המשמעות היא כי יש לדון לעומק בנושא בתי הספר היסודיים ביישוב. כמובן שהשאלות נוגעות לתושבים רבים, ואנו לא מתעלמים מהקולות בשטח. כפי שהתחייבנו, כל הקולות יישמעו. אנו נערוך תהליך שיתוף ציבור, ונבחן כל רעיון. חשוב לנו לקבל החלטה שמקובלת על הרוב ולא פוגעת במיעוט, ולהימנע מהחלטות שמקובלות על מיעוט ועלולות לפגוע ברוב. כולנו יחד קהילה אחת, וטובת הקהילה וטובת ילדינו עומדים בראש סדר העדיפויות שלנו. קהילת להבים היא קהילה חזקה, היא בעלת חוסן. מהלך של הקשבה ופתיחות יצמיח אותנו. נעשה זאת יחד, באחריות מתוך שותפות ומבט צופה פני עתיד. כינסנו צוותי היגוי להובלת התהליך היישובי, והכנו מצגת שמתארת את התהליך שלב אחרי שלב. זהבה, תציג בבקשה את התהליך. תודה.

זהבה הראל: את התהליך, או לפני זה את הנימוקים?

אלעד ארזי: את התהליך, ואת הנימוקים. גם וגם.

זהבה הראל: אז קודם כל, אני אקדים ואומר לכל מי שמכיר אותי כאן, אני פה בשנה הרביעית, אני בהתרגשות מאוד, מאוד גדולה, כי אני חושבת שאנחנו נמצאים בתוך מהלך. קראנו לו לא סתם כך, מעצבים חינוך בקהילה, בונים עתיד. אני חושבת שפעם ראשונה שכאן בלהבים אנחנו מובילים מהלך כזה גדול ומשמעותי. כי 40 שנה להבים קיימת, 40 שנה בית ספר אחד, קהילה אחת שהיא סביב בית הספר, ולכן המהלך הזה צריך לעשות להיעשות, בשיקול דעת, ברגישות, בתבונה, באופן שהחלוקה תהיה כזאת שלא פוגעת בקהילה, לא פוגעת בתחושת האחדות בקהילה. שזה בעיניי, בעינינו, מאוד, מאוד משמעותי. אני גם אגיד שכולם יודעים שאני הובלתי את המהלך של הקמת חטיבת הביניים בלהבים. הייתי שם, נפגשתי עם צוותים, עשיתי את זה מתוך אמונה גדולה בנקודת הזמן, ועל פי המציאות שהייתה אז לפני 4 שנים. אני לא

נוצר על ידי SUMIT.

יכולה כאשת חינוך לא להביט בעיניים למציאות החדשה של החינוך ביישוב הזה. אני נמצאת בבית ספר להבים כמעט כל יום, ואני רואה מה קורה. בבית ספר להבים יש בו מעל 700 תלמידים. בית הספר צפוף. אני אגיד שבת הספר, האמת שגם בלי השקף אני אומרת לך, זה כל כך חקוק בליבי. בית הספר צפוף, בית הספר בנוי על פי התפיסות שהיו פעם. בסדר? שישבו 35 או 40 תלמידים בכיתה, אחד אחרי השני, וככה הייתה הלמידה. היום, אנחנו כבר לא שם. אנחנו נמצאים במציאות, גם בגלל המציאות של מדינת ישראל, וגם בכלל, של איך אתה נותן מעטפת רגשית חברתית לכל הילדים כולם. אני יכולה להגיד בפה מלא, זה לא קורה היום. זה לא מצליח לקרות היום. אין לנו מספיק מרחבי למידה פרטניים, אין לנו מספיק מרחבי למידה לילדים של החינוך המיוחד, והמספרים של ילדי החינוך המיוחד, מירית נמצאת איתנו בכל מיני צוותים, מספר הילדים במדינת ישראל וגם בלהבים, הולך וגדל. ובאופן הזה אנחנו מרגישים, ואני יכולה להגיד אני מרגישה כאשת חינוך, אנחנו לא עושים את החינוך במיטבו. אני גם אוסיף ואומר, האמונה הגדולה שלי אומרת, ככל שאתה יוצר חינוך טוב בבסיס, בתשתית, בגיל הרך, ובבית הספר היסודי, כך המגדל שאתה מקים הוא בריא יותר, נכון יותר, איכותי יותר. ולכן, זה קודם כל מבחינת בית ספר להבים. אני גם אגיד, היו טיעונים שטענתי אז לגבי בית ספר אשל הנשיא, שגם הם השתנו. בית ספר אשל הנשיא תפקד באופן מנותק מלהבים. ככה זה היה. ואנחנו שמענו את זה מהקהילה, ואנחנו שמענו את זה מההורים. והיום עשינו תהליכים שהיום מי שרוצה יכול לדבר עם הנהגת אשל הנשיא, הם מגדירים את עצמם בית ספר קהילתי של להבים. אני חייבת לומר שכשאנחנו נמצאים שם, גם אני בוגרת אשל הנשיא, אין מה להשוות עם המרחבים הפתוחים האלה, עם היכולת של תלמידים להסתובב ולקבל את השירותים שהם צריכים לקבל. אין מה להשוות אותם למה שאנחנו מציעים להם כאן. הדבר הנוסף שגם אותו אני חייבת להגיד, שבנקודת הזמן ההיא, לא היה הכביש החדש, והילדים היו צריכים לנסוע הרבה יותר כדי להגיע לבית הספר. אני אגיד שהקשרים שאנחנו מטפחים עם אשל הנשיא עכשיו, אני באופן אישי נמצאת בבית ספר פעם בשבוע באופן קבוע, קבענו פורומים משותפים, הנהלה מול הנהלה, הנהגת הורים מול 2 הנהגות. אני מעורבת בהחלטות משמעותיות לגבי ילדים שצריך לערב אותי. אני מרגישה שבית הספר הוא שלנו באמת. ניקח גם עוד דבר שהוא דבר חשוב, שאי אפשר להתעלם ממנו, בדרך כלל בית ספר על יסודי הוא תחת הרשות המקומית, בסדר? והרשות המקומית משקיעה בבית ספר על יסודי שהוא בבעלותה, הרבה מאוד כסף. אנחנו לא משקיעים כספים באשל הנשיא, בסדר? צריך לדעת את זה. וכתוצאה מהמעורבות שלנו, הפיתוח שנעשה באשל הנשיא, אין לו אח ורע. מנקודת הזמן שנכנסו, ונקודת הזמן היום, כשאתה מסתכל מה קורה באשל הנשיא, תנופת פיתוח במיליוני שקלים. עכשיו, אני אגיד גם עוד דבר, שיש פה טיעון ששמענו אותו גם אז, הוא לא חדש, שבעצם אנחנו גם שומעים קולות של ההורים כאן, של הקהילה, לא כולם, אבל זה קול ששמענו אותו מאוד, מאוד חזק, שהילדים שלנו נמצאים כאן בבית ספר, ואם הם ממשיכים כאן, הם בעצם לא מכירים ולא באים במגע עם אוכלוסיות נוספות, והמגע הראשוני שלהם עם אוכלוסיות נוספות, אם נקים כאן חטיבת ביניים צומחת, זה בעצם בצבא. אני גם אומרת באותה נשימה, בסוף להבים מתישהו תצטרך להקים חטיבת ביניים צומחת, כי אנחנו גם ביישוב הולך וגדל. אבל כשאני מסתכלת כעת במציאות, ואני צריכה לעשות סדרי עדיפויות, אני רוצה להגיד אני, זה כולנו, אבל אני אומרת אני, כי אני אומרת, אני מדברת מתפיסת עולם חינוכית שלי, בסדר? כאשת חינוך. כשאני מסתכלת היום מה נכון יותר עכשיו לעשות, אין לי

ספק שנכון יותר להקים בית ספר יסודי נוסף. אני פונה למליאה המכובדת הזאת, ואני מבקשת לאשר לנו את ההחלטה הזו, אני מבטיחה שזה עושה נכון יותר לילדים שלנו.

אלעד ארזי: תודה רבה. זהבה טוב, אני עכשיו אתן להתייחס

זהבה הראל: רגע, אני כן רוצה להסביר על התהליך

אלעד ארזי: את רוצה עכשיו להציג את התהליך?

זהבה הראל: לא, קודם אני חושבת שצריך לאשר את זה ואחר כך, אבל מה שתגידו.

אלעד ארזי: בואו נאשר קודם כל את ההחלטה, ואחרי זה נציג את התהליך קדימה.

ברוריה אליעז: אבל אנחנו רוצים להתייחס.

אלעד ארזי: לא, לא, ברור לי, ברור לי, זה גם מה שבאתי לומר. אני נותן עכשיו להתייחס. רגע, רגע, לא לזה היא התכוונה, היא התכוונה שיש לה עוד חלק במצגת, אמרתי לה שנייה שתמתין, נעשה סבב התייחסות, ואז נאשר.

מרים אלגרבל: אני לא מדברת הרבה, אבל אני רוצה כן להגיב זהבה. אני חושבת שכן חשוב שתראי את התהליך, כי אני חושבת שיש לו ערך להחלטה, לקבלת ההחלטות.

זהבה הראל: מה שתגידו.

מרים אלגרבל: לדעתי.

אלעד ארזי: אני מקבל את מה שהיא אומרת, יש בזה ערך.

זהבה הראל: טוב, אז לאור מה שאמרתי קודם, שכאשר אתה אחרי כל כך הרבה שנים מחליט לפצל בית ספר, ושהקהילה שלנו חשוב לנו מאוד, מאוד לשמור על האחידות שלה, ושצריך לעשות את זה מאוד ברגישות, מאוד בחוכמה. וכולנו יודעים, אף אחד לא מנותק מהמציאות של להבים, כולנו יודעים שיש ציבור בלהבים שהוא דעתן, יש לו מה לומר, הוא מבין עניין, וכל הציבור בלהבים רוצה להיות חלק מתוך, בתוך התהליך הזה של פיצול בית ספר. ואנחנו בחשיבה משותפת חשבנו שאין לנו זכות לקבל החלטה איך מפצלים את בית הספר, ומה יהיו אפיוני בית הספר, מבלי לשמוע את הציבור. ולכן חשבנו שנכון מאוד לקיים שיתוף ציבור, כשלצד שיתוף הציבור הקמנו צוות היגוי, שבעצם הוא הצוות שמוביל את התהליך. כאשר כמובן ואתם תראו בסוף ההחלטה הסופית מגיעה לשולחן הזה. אני חושבת שזה יהיה נכון להגיד מי נמצא בצוות ההיגוי, ואחר כך אני אציג את התהליך. אנחנו נותנים משמעות מאוד, מאוד גדולה לצוות ההיגוי הזה, כי השולחן שלו, והחשיבה שלו, היא תהיה מאוד משמעותית בתוך התהליך. ובצוות כמובן, זה צוות שפועל

תחת רשותו של ראש המועצה, אני כמובן צריכה להיות שם, מנהלת בית הספר הנוכחי, שאנחנו רואים בה שותפה משמעותית, כי התהליך מן הסתם ישפיע עליה, על צוות המורים שלה. יעל, שנמצאת איתנו בתוך התהליך. רן, שיש לו משמעות מאוד, מאוד גדולה בתוך צוות ההיגוי ובהתייעצות איתו. כמובן, כל מי שמכיר את יהודית בלום, שמתוקף הניסיון הגדול שלה במערכות חינוך, חשבנו שזה יהיה נכון שהיא תהיה לצינדנו ותייעץ לנו, ונחשוב ביחד איתה. אני בכלל, אני רוצה להגיד, אני באופן אישי יודעת להתקדם בחשיבה בצוות, אני חושבת שצוות אין אדם שכל החוכמה נמצאת אצלו, והחשיבה בצוות היא חשיבה מאוד, מאוד משמעותית. אז יהודית בלום אמרתי, שהיא נציגת ציבור. ענבר, כמייצגת את עצמה ואת הסיעה שלה. מירית, כמייצגת את עצמה ואת הסיעה שלה. נציגי הנהגת הורים, יש כאן גם את עדי את צליל. צליל עצמה יש לה גם ילדים בבית ספר, וגם ילדים בגנים, בסדר? עופר בורוש. וחשבנו שלאור העובדה שהתהליך פה הוא תהליך שלם והוא ישפיע גם על הילדים שאנחנו שולחים אחר כך לחטיבת הביניים, אז גם שרית הרץ, שהיא נציגת הנהגת ההורים באשל הנשיא. זה צוות ההיגוי. עכשיו בואו נתאר את התהליך. אפשר בבקשה להחזיר את התהליך. אז ככה, היום בערב אני מקווה שאנחנו יוצאים עם החלטה של בית הספר, המבנה החדש ישמש כבית ספר יסודי נוסף, ומיד אחרי זה, כשאני אומרת מיד אחרי זה, צריך לזכור שאנחנו מדברים על שנת הלימודים הבאה. וכדי לפתוח בית ספר בשנת הלימודים הקרובה, אנחנו צריכים זמן להתארגן, ולא, זה מאוד מאוד משמעותי שנעשה את זה מהיר. אז לאחר קבלת ההחלטה כאן אנחנו נכנס מיד את צוות ההיגוי, צוות ההיגוי הראשון, שהוא יתכנן את הפנייה לציבור באמצעות קול קורא. אז אנחנו נחשוב ביחד איך מנסחים את הקול קורא, למי פונים בקול קורא, כי יש כל מיני אפשרויות, אפשרות לפנות רק להורים ממעונות היום ועד כיתות ה', או אולי פונים לכל התושבים? זאת שאלה שנצטרך לדון בה במסגרת צוות ההיגוי. בעצם היציאה לדרך עם התהליך של שיתוף ציבור, וכמובן להתחיל להיערך לכנס של שיתוף ציבור, או שולחנות עגולים. אנחנו נתכנן מה-19 עד ה-20 לחודש את הפנייה אל הציבור, ומיד אחרי זה ניתן מה-21 עד ה-27 לחודש מספיק זמן לכל מי שרוצה בתוך הקהל שאנחנו נסמן, מי שרוצה להירשם לשולחנות העגולים. אני פונה כאן ואני אומרת, מבחינתנו, כמה שיותר אנשים וכמה שיותר קולות שיהיו סביב השולחנות העגולים, זה הכי נכון, זה הכי טוב, זה הכי מייצג. ובאופן הזה אנחנו נוכל בעצם כשנגבש את החלופות, נביא לידי ביטוי את הקולות כולם. אחר כך, לאחר שהציבור ירשם בקול קורא, אנחנו מתכנסים כדי, לאור כל מה שיגיע אלינו, אנחנו מתכנסים כדי לתכנן את הערב של השולחנות העגולים, וזה חתיכת תכנון. איך מחלקים את השולחנות, מי האנשים שישבו שם, מה השאלות שניתן בשולחנות העגולים, כי זה מאוד, מאוד חשוב איך אתה מנסח את השאלות כדי שאחר כך תוכל לרכז את כל הנתונים, ולתרגם אותם בסופו של דבר לחלופות השונות. לכן החלק הזה הוא מאוד, מאוד חשוב. ולאחר מכן אחרי שאנחנו נעבד, נקבל את כל הנתונים, נשב בצוות היגוי נוסף, כדי לראות ולעבד מה עלה בשולחנות העגולים. אני אגיד אולי עוד מילה אחת. אנחנו חשבנו שמי שינחה את השולחנות העגולים, זה נציגי הנהגת ההורים. באופן הזה אנחנו נהיה הכי מחוברים לקהילה. כי מי זה ההורים? זו בעצם הקהילה שלנו. כשנסיים את כנס השולחנות העגולים, נצטרך לקבל את כל הקולות, נעבד אותם, נרכז אותם, ומתוכם יתכנס צוות ההיגוי. יצמצם, יסתכל על כל החלופות, ויראה בעצם איך אנחנו מצמצמים את החלופות בסוף ל-2, 3 חלופות שבתוכן תצטרך להתקבל החלטה. בכל מקרה תסתכלו בישיבת המועצה, מליאת המועצה ב-24.2, הרעיונות והחלופות,

האחרונות, האחרונות, לא כולם, לא כל מה שיעלה בכנס שולחנות עגולים, הם יגיעו לכאן למליאה לקבלת החלטה. ורק אחר כך נוכל לצאת לדרך.

אלעד ארזי: תודה רבה זהבה. בכלל, כל הדברים שלך. בואו ניתן כמובן לכולם להתייחס, למי שמעוניין אז יוסי ניר רוצה להתייחס?

יוסי ניר: לי הייתה חלופת מכתבים גם עם דנה וגם עם ימית, בהקשר של זה שאם רוצים לשנות ייעוד של תב"ר, צריך אישור של משרד החינוך, וימית אמרה שזה נכון.

ברוריה אליעז: איך זה קשור לזה אז?

יוסי ניר: רגע, רגע, תני לי לדבר. ולכן אני גם ביקשתי לשקול לשנות את הסעיף שעליו מדובר, מותנה באישור משרד החינוך.

אלעד ארזי: מקובל עליי, דנה, אין שום בעיה עם זה, מקובל עליי מה שיוסי מבקש, אין בעיה להוסיף.

יוסי ניר: בסדר גמור, זה בסדר גמור, תודה רבה. עכשיו, בהמשך מה שאני רוצה לומר זה, שלגבי מה שזהבה אמרה, זה דברים מצוינים, הייתה לי גם שיחה אישית איתה, ובאמת התרשמתי מכל מה שאמרת, באמת כל הכבוד. אבל יש פה, אני לא מכיר את כל הפרטים, ולכן אני לא יכול לטעון את מה שאנשים שעבדו שנתיים על החטיבה יכולים לטעון, אז אני לא אוכל לדבר על זה, ואני אתן לעופר וברוריה שעבדו על זה, וגם זהבה עבדה על זה, להגיד את מה שיש להם להגיד.

אלעד ארזי: טוב. מירית? אין לך התייחסות?

מירית בן אשר: לא.

ברוריה אליעז: אין לך מה לומר?

מירית בן אשר: אני אסיים, אדבר אחר כך.

עופר לוי: אוקיי. אז תורי? אז זה נשמע מאוד, מאוד יפה, שיתוף ושקיפות, על איזה בית ספר יסודי. אבל מה שנעשה זה...

ברוריה אליעז: לא, זה נקרא אחר כך.

עופר לוי: אני רוצה להגיד את הדברים שלי.

ברוריה אליעז: בבקשה. זה מופיע שוב.

עופר לוי: אבל מה שנעשה בשינוי ההחלטה, בתהליך של שינוי ההחלטה, זה בתקופה שהייתה לנו קבוצה של חולמים חטיבה, ששמה הגיע אדריכל לראות את המבנה, ואנשי חינוך שהסבירו בהמשך לתהליך כמו שנאמר, כבר ציינו את זה, תהליך ארוך של תכנון, של עבודה שנעשתה. ואז פתאום אנשים מסוימים הודרו, קמה איזו ועדת ... ועדת צללים, בהגדרה שלי. ואז ישיבה דחופה, וששמה פתאום איכשהו כולם ידעו מה קורה חוץ ממני, הגיעו אלי שמועות. ברוריה, שהיא הייתה הלב גם של כל התהליך, עליה זה נפל כפצצה באותה ישיבה של אותה פגישה, זה היה המפגש האחרון של חולמים חטיבה, שהיה ברור שכולם יודעים ... כאילו בסוד העניינים, ומחליטים לשנות, יש צורך בבית ספר יסודי. אני מסכים לגמרי שזה בסדר לשנות החלטה, ולשנות את הדעה, וזה דבר בריא, וזה דבר מתבקש לפעמים. אבל אז זה היה נראה כבר, שזהו, כאילו כל הנציגים שהגיעו, כל מה שאמרו, ופתאום רק בעד שברור שרק יסודי, ולמה כן יסודי ולמה לא חטיבה. אז מטבע הדברים היו איזה תגובות סוערות, אם לא מצידי, מצד ברוריה. אחרי זה נאמר, תני לי בבקשה לסיים, אני רוצה את ה-5 דקות שלי, אני רוצה את ה-5 דקות שלי, אני אקצר.

ברוריה אליעז: אנחנו לא נפריע לך.

עופר לוי: בבקשה. ואז נאמר, גם על ידי ראש המועצה המכובד שיושב פה, שיהיו שולחנות עגולים, וישמעו דעות שונות בתהליך הזה. אז זה לא לעניין הצורה של השולחן אחר כך.

ברוריה אליעז: .... יעל מתוקה וחכמה.

עופר לוי: אז עכשיו ההחלטה היא לבד, באותה ועדה, שלא פורסמו שום פרוטוקולים שלה, אני זוכר ימים קודמים, היו ועדות והיו פרוטוקולים.

ברוריה אליעז: מה זה לדבר לפני, ומה זה לדבר אחרי.

עופר לוי: היה ברור לי ששום ועדת רשות לא קמה פה, וזה ועדות חשובות של ביטחון, של חינוך, אין פרוטוקולים. תסתכלו שנים קודמות, כמה פעמים, לפעמים כל חודש, כל חודשיים, פרוטוקול ועדת חינוך... ואז פתאום הזמינו אותנו, גם שהיו תוכניות והתקדמות, ואותו צוות של ועדה, שדובר על זה שישמעו דעות שונות, לאנשים גם בעמדות שונות. אבל איכשהו מה שמייצג את כל חברי הוועדה הזאת, זה שכולם שותפים לאותו רצון, שלפעמים יש גם תחושה שיש פה איזו קבוצת לחץ שדחפה. אנחנו דיברנו, שוב, זה לא כרגע שאני אומר שההחלטה לשנות ליסודי היא לא נכונה. דיברנו אולי על חלופות, דיברנו על לשמוע עוד דעות, דיברנו על אולי אפשרות להעביר שכבה או שתיים. זה לא, שוב, הזמינו אותנו, פתאום מזמינים את ברוריה ואותי במשהו שנראה קצת כמו אמבוש, ואיזו מתקפה מוכנה מראש, לא חשוב כרגע, ישיבה בלי שום תכלית, בלי שום סדר יום, אנחנו מופיעים שם. פתאום אלעד, טוב, בוא נשמע מה לכל אחד יש להגיד, מה האגינדה, מה היה קודם, איפה פרוטוקולים מה שהיה קודם. אז העיקר שהזמנתם אותנו. היה הרבה לחץ כדי להזמין אנשי חינוך, גם ברוריה תתייחס לזה. אז נראה שזה לצאת ידי חובה, לא נעשה באמת מאמץ לפרסם, לא הגיעו אנשי חינוך לשמוע דברים מאוד חשובים, והבנתי שאחרי זה הכוונה הייתה, אני, לברוריה, אני אתן לך לארגן את ההרצאה, אבל יום אחרי זה כבר נצביע ונשנה את ההחלטה. אז אותם שולחנות עגולים, והיה

נוצר על ידי SUMIT.

הרבה זמן לעשות דברים, והיה הרבה זמן לשתף, חוץ מאותה ועדה שישבה במשך חודשים אני מבין. עצוב לנו וחבל לנו שזה לא נעשה. כי אנחנו גם היינו יכולים להשתכנע, והמחאה היא נגד הדרך שזה נעשה, נגד חוסר השקיפות, וחוסר השיתוף.

ברוריה אליעז: וגם אני מאמין שאולי יכול להיות אחר שלך משלהם, או שלהם משלנו.

עופר לוי: או יש אפשרויות לחשוב בצורה יצירתית. הכי קל להגיד משרד החינוך לא מאשר. אם היה אפשר להגיד שמשרד החינוך לא מאשר לשנות ייעוד זה נראה דבר הרבה יותר כבד, מאשר להעביר שכבה או שתיים. אם באמת רוצים, אם באמת יש רצון, ואם באמת יש נכונות. אז זה מה שיש לי לומר.

אלעד ארזי: תודה.

ברוריה אליעז: עוד מישהו מאתנו רוצה?

עופר לוי: ברוריה.

ברוריה אליעז: אני לקחתי בתשומת הלב ברצינות את מה שזהבה אמרה כאן. וחבל לי שאני צריכה עכשיו להעיר כמעט על כל נקודה, את הכיוון. אני לא רוצה להשתמש במילים שממש באות לי טבעי לומר אותן, ואני רוצה למנוע את זה. אני לא יודעת כבר מפאת כבודו של מי. כי לעשות את זה, מה שעשו, שעופר תיאר קודם, ותכף אני אתייחס לזה, ... שאני לא אדבר הרבה עם הגרון שלי וגם כדי שאני אמרתי כבר שאני לא אגיע מחר עם 220 סוכר בבוקר, כמו שהיה כבר. אז אני כתבתי עמוד. כתבנו, וגם חבריי היו שותפים. וגם הדפסתי שתוכלו לעיין בו, זה יהיה בדיוק, כמה לוקח עמוד? 5 דקות? ושם העלינו את כל הנקודות שהצטברו. אבל לא ידעתי מה זהבה תאמר בדיוק, למרות שנשלח לנו העניין. לא ידעתי איך היא תציג את זה, איפה היא תשים הדגשים. אז ברשותכם, דברים אפשר להציג אותם כך ואחרת. והראייה. שלקחנו את הכך של פעם, שנתנו לו את כל המחמאות, ואת כל האמון עם מנהל המחוז, ועם חשיבה ששנים עובדים על זה, והפכנו אותה הכך לאחרת. פתאום, זה לא טוב. פתאום, זה לא דחוף. פתאום, יש צרכים אחרים. ובאשר לאותן נקודות שמה רוצים לעשות, ומה אני אומרת שלא עושים. אם רוצים להוביל ברגישות, בתבונה, ולא לפגוע בהרגשת הקהילה, ולהביט בעיניים של תושבי היישוב, אז היה צריך בחודש מאי, כשהתיישבה הקבוצה, את עבודת על זה למעלה משנה, כשהתיישבה כל הקבוצה שקראת לה חולמים חטיבה, אז היה צריך לפתח, ולהוכיח, ולשקף באשר לשקיפות את התבונה שקודם כל לא הייתה. בהזמנת האנשים, בבימוי העניין, ובנלווה לכך. לא הייתה רגישות, הייתה פגיעות, ואתם יודעים את זה. ואם להסתכל בגובה העיניים, אז תסתכלו אליי בגובה העיניים ותגידו לי, שמה שעשיתם אז במהפך שקוראים לזה, זה היה הוגן, ישר, נכון, רגיש. שום דבר מזה לא היה. אני רוצה להמשיך. והכל פתאום כמו פלאש מתהפך. לא מדברים, לא שואלים, בני אדם יש להם קצת מוח. אין לכם מוח. רק למי שאני אומר 1,2,3, יש מוח. גמרנו. זה זהבה שאת נמצאת כמעט כל יום בבית הספר היסודי, אני הייתי מטפסת על קירות כדי לצעוק שצריך לעשות באמת מהפך. אבל לא מהסוג שהולכים ומוסיפים כמה קירות במקום אחר. לא זאת התשובה, למה צריך לרוץ כל יום לבית

ספר יסודי. את היית בחינוך עשרות שנים, ואני הייתי בחינוך עשרות שנים. אנחנו יודעות על מה אנחנו מדברות. זה שצריך לרוץ לבית הספר כל יום, משמעו, מחדל גדול שקורה בתוך בית הספר.

זהבה הראל: אני מנועה מלהגיב.

אלעד ארזי: לא, לא, כרגע.

ברוריה אליעז: אני מברכת על החריצות שלך, ועל האכפתיות, וזה טוב שאת גם קרובה. אבל זאת לא הדרך. אני רוצה לומר שהעניין שבלהבים, לאורך הרבה שנים, נושא החינוך לא יורד מעל הפרק, לא בגלל שהוא טוב לצערי, כל השנים הוא על הפרק. לפני 7 שנים, עברו כבר 7 שנים מאז שהייתה הקדנציה הראשונה שיוסי התחיל! אתה יודע הכי טוב. 7 שנים. ומאז, 7 שנים ויותר, כאשר אני התבקשתי לבוא לסיעה הזאת, ועל כל האנשים שרצו לייעד עצמם להיות ראשי מועצה, כולם חיפשו מספר 2 איש חינוך. וכי למה? משום שלא הייתה נחת, בלשון המעטה. לאורך שנים אין נחת, ואין נחת. ואז הייתה זעקה כנראה או התארגנות יותר גדולה, וכל מועמד לראש מועצה חיפש את מספר 2, איש החינוך. שהוא יוכל להגיד לציבור שלו, אתם טוענים שזה לא טוב, בואו נעשה משהו. אז הנה, אני לוקח איתי את מספר 2, שיש לו הבנה בנושא החינוך.

זהבה הראל: זה מנוגד לכל מה שמתפרסם על מערכת החינוך בלהבים, את יודעת.

ברוריה אליעז: אבל זהבה, זהבה, יקירה שלי, אני לא רציתי להגיע לזה. אבל אני אשים את זה על השולחן.

זהבה הראל: אוקיי.

ברוריה אליעז: זה שיש לנו 97 אחוז הצלחות בבחינות הבגרות, זה בפירוש, כמה שזה לא נעים להגיד, אבל אנחנו יודעים למה זה. זה לא אשל הנשיא. זה תעשיית המורים הפרטיים שהורים לאורך שנים מכניסים את הידיים לכיסים, והמון המון שטרות וצ'קים ניתנים על תעשיית החינוך הזאת. והילדים שלנו חכמים. אם מביאים להם הורים פרטיים אחד לאחד, בטוח שאתה מצליח. אם את כבר אומרת, הבאתם אותי לזה, זאת האמת. אני רוצה לדבר איתכם אמת, רק אמת. מה שאני מרגישה. ותבינו אותי, שאני לא באה כאן כדי להתנגח. באמת ובתמים, אני אומרת לכל אחד ואחת מחברי פה. אני לא באה להתנגח עם אף אחד. אני באה לומר את האני מאמין שאני רואה אותו, ושהוא מפריע. וזה לא נכון לעטוף אותו בסיסמאות כאלה ואחרות ולהציג אותו יפה, כשהוא לא יפה. ואני אגיע גם למי שמלבה את זה. הדבר הנוסף שרציתי לומר שאת ציינת, זה העניין של צפיפות, ולא מספיק שטח, וכולי. הצפיפות והלא מספיק שטח, ייתכן וזה נכון, לא בדקתי. לא יכולתי לבדוק, אף אחד לא הזמין אותי, למרות שהזמנתי את עצמי. לא נענו לי, למרות שרציתי ללכת ולעשות.

זהבה הראל: את היית.

ברוריה אליעז: רציתי, לא, אני מכירה את בית הספר, לא הלכתי לבדוק כיתה כיתה. אבל כאן אני רוצה על ההערה שלך, של הצפיפות ושזה מה שאני שומעת כמנטרה כבר חודשים. צפיפות קיימת על פי איזשהו מה

נוצר על ידי **SUMIT**.

מרים אלגרבל: מפתח.

ברוריה אליעז: בדיוק, תודה רבה על המפתח. מורה למורה, מנהל למנהל. על פי איזה מפתח. מה קרה? מה קרה לך? מה לא טוב לך ילדתי? את תצטרכי לסבול את זה. כי צריך פעם אחת ולתמיד כן לומר, ואני גם מתאפקת לומר עוד דברים.

ענבר לוי: למה? תגידי, ברוריה.

ברוריה אליעז: טוב, אז אני אגיד אותם. אם את רוצה אז אני אגיד גם אותם. על כל פנים, זה מפתח. אנחנו לא הגענו למפתח. משרד החינוך שמע אותנו באינספור פניות, כבר מלפני 7 שנים התחילו הפניות. ואלעד בעצמו כמהנדס המועצה, שהלך להתלונן על כך, כבר לפני 7 שנים היה צפוף. שצריך להביא בית ספר יסודי נוסף, אז הוא נענה בתשובה, אתם לא זכאים. אתם לא יותר צפופים מאחרים, אתם לא במפתח מיוחד, אתם במפתח של כל אחד בארץ הזאת, וחוק הוא חוק. ואם מעקמים את החוק, אז מרמים. ואם רוצים לרמות, אני לא יודעת כמה כוחות לי יש, או לסיעה שלי יש להילחם במרמה. אני לא יכולה מרמה. מה שאני קוראת מרמה, זה לעוות את החוק. החוק, הוא אותו חוק לכל מדינת ישראל. איך אמרת לי קודם? המפתח. המפתח זהבה, לא הוא, אלעד. אתה זוכר חביבי? חזרת חזרה ואמרת כשנגיע ל-930 ילדים, נוכל להיות על פי המפתח.

זהבה הראל: לפני 7 שנים.

ברוריה אליעז: זה היה לפני 7 שנים.

זהבה הראל: את יודעת כמה נתונים השתנו?

ברוריה אליעז: לא, אני יודעת כמה, לא בהרבה מאוד גדלנו, זה אני יודעת. מהותי, אני בדקתי, אני לא רוצה שנעשה פינג פונג, אז תתני לי בבקשה לסיים, בסדר? כי אז אנחנו נסחפים, ואני לא גומרת לפי הסדר. בסדר?

זהבה הראל: אוקיי. בסדר.

ברוריה אליעז: אני רק רוצה להגיד שאני את הבדיקה שעשיתי, בקיץ לפני שהתחלנו את שנת הלימודים הזאת, היינו ב-58 ילדים פחות ממה שנקראת כיתה מאוכלסת. אני מדברת על הכיתות. וזה בדוק, וזה 100 אחוז, ויש לי את הרשימות, וזהבה יודעת. זה לגבי צפיפות. אנחנו חיים באותה מדינה, וצפוף לנו כמו שצפוף לאחרים. ולנו יש את הבעיה הזאת X אז לאחר יש בעיית Y. אז אחר מקבל אתיופים. אז מה הוא יעשה? הוא צריך ללמד אותם איך להפוך את האמהרית לעברית, ואז הוא צריך בשבילם אולי גם כן איזה מקום מיוחד. כל אחד באשר הוא נמצא בארץ הזאת, יש לו את הבעיות שלו. אז צפוף לנו וצפוף לאחרים, ועדיין אנחנו לא במקום שמותר לנו מבחינה תקנית, חוקית להתפצל. מה לעשות? הלוואי, הלוואי ואפשר היה לעשות דברים שאנחנו מאוד רוצים, אבל זה לא הולך כך. הדבר הבא שדיברת עליו זהבה, שאני גם רוצה להתייחס אליו, זה העניין של הנסיעות. הנסיעות כשיש לנו כבר את הדרך הקצרה לאשל הנשיא וכולי. אז

נוצר על ידי **SUMIT**.

בואו, גם פה, בואו נדבר כמו כשאני מדברת איתך, ואני עם כוס קפה, ואנחנו אומרים את כל האמת, וגם לראש המועצה, וגם לכולם. את כל האמת על כוס הקפה. אנחנו, בדרך הקצרה הזאת כבר היה לנו עבר עצוב. אוטובוסים נשרפים בדרך הקצרה הזאת. וכל עוד וכל עוד זה יום יום, יום יום קורה שנסיע, עוד מעט נגיע ל-900 ילדים וליותר, נגיע גם ל-1,000. כל עוד כשנגיע, כמה, מאות ילדים, 1,000 ילדים, אפשר להסיע הלוך ושוב, הלוך ושוב, ולא, אני לא יודעת, והלב שלו יפחד קצת. באחריות שיש לנו, לא לי, אני לא מנהיגת יישוב. אבל האחריות שיש למנהיגי יישוב. זה ממש צורם שאני יכול למנוע את זה מן הילדים, ואני ממשיך לסכן אותם. ואנחנו גם באותו חבל ארץ שרק לא מזמן ראינו, שאנחנו לא בדרך הקצרה, אנחנו בדרך העוקפת המאוד ארוכה. לבאר שבע שהיא גם לא בטוחה, סביב באר שבע, חזרה אותו דבר. למה? למה? למה? ולהגיד את זה עוד כטיעון חיובי, בעד התיכון שקיצרנו, זה ממש כבר, לא כוס קפה ולא עוגה. זה ממש לא לעניין. הלאה. טוב, חבריה, אני אקצר לכם. אני לא אגיב על כל דבר. אבל תדעו לכם שבאופן שהגבתי קודם, על כל דבר יש לי להגיב. ואני מקצרת, כי אני רוצה שנלך למה שהכנו. אני לא רוצה להבטיח שום דבר. כי אני שמעתי כאן את זהבה מסיימת את הדברים שלה, בצמד המילים אני מבטיחה. אני גם מציעה לך זהבה, ייתכן שזה גם יצא ככה כשגרת לשון.

זהבה הראל: אני מבטיחה מה?

ברוריה אליעז: את מבטיחה שזה יהיה בסדר אם אנחנו נפעל כך. כך אמרת. ואפשר לראות בה, אפשר ללכת אחורה ולראות בדיוק על מה אמרת, אני מבטיחה. אני כתבתי לי, שלא כדאי לנו להבטיח דברים שהם באמת בנפשנו. הדברים מסוכנים, יש לנו אחריות לילדים, אנחנו יכולים למנוע, חוץ מכל מה שאני אומר עוד מעט, חוץ מכל, אנחנו יכולים למנוע באמת אחר כך צער. ואתם יודעים מה? אילו אני הייתי עכשיו יועצת של מישהו, הייתי אומרת, תגיד את זה, כדי שזה יהיה מניפולציה. אני לא אומרת כדי שזה יהיה מניפולציה. אני אומרת את זה, כי תדעו לכם שכמנהלת בית ספר כל לילה לא ישנתי, כל לילה. כי כל לילה היה לי טלפון בגלל משהו אחר. וכשילדים לא חזרו מטיול 4 ימים, אז זה היה גם לא לישון בבוקר וגם לא לישון בלילה, כל היום. אז מה אני אומרת בזה? למה אני מציינת את זה? משום שאנחנו צריכים לסגל לנו את החשיבה גם בין היתר, שעם דברים מסוכנים לא משחקים. וכשיש לנו אפשרות לצמצם את הסכנה הזאת, צריך לעשות אותה. וזה שמספרים לנו, שגם זהבה קודם אמרה, שיש הורים, היא מאוד נוהרה בזה, ואני מעריכה את זה, שהיא דייקה באמירה הזאת, שהיא אמרה שיש הורים ונשמעים קולם.

זהבה הראל: דייקתני בכל האמירות שלי.

ברוריה אליעז: לא, אני אמרתי, לא, אני אמרתי איפה אני לא מסכימה איתך.

זהבה הראל: את יכולה לא להסכים. בדברים שלי דייקתני.

ברוריה אליעז: זה לא היה דיוק, כי קשב והקשבה ולהסתכל בעיניים, זה בדיוק ההפך ממה שקרה לנו במאי ואילך. אז אני עכשיו הגעתי לנקודה הזאת האחרונה שרציתי להגיד על, זהו, התחיל הפינג פונג, אז זה היה לא טוב.

זהבה הראל: אבל את מדברת, אי אפשר לא להתייחס .

ברוריה אליעז: אהה, כשהיא דייקה והיא אמרה זהבה, שיש קולות שאומרים שאנחנו נהיה, אנחנו רוצים לשנות, אנחנו לא רוצים עוד פעם להיות רק עם הילדים האלה, אשל הנשיא נותן מרחב, וזה. זה, אני אומרת לכם שוב, אין לי כרגע תחרות עם הקשיים שלי של הנשיא, באמת נהדר, זה כף. אבל כשאנחנו כבר מאות של ילדים נוסעים, נהיה 1,000 ילדים, נהיה 3 שכונות שונות, שהאינטראקציה היא לא כל כך קרובה בין השכונות, וכל אלה יהיו באשל הנשיא, אז הם צריכים אחרים? הם לא בועה, הם כבר נפחא, הם לא בועה. הם משהו נפוח למדי. על מה מדברים? אז לכן אני לא יכולה לשמוע את הקולות הרמים האלה, הלא נעימים, הצורמים והגסים מצד הנהלת הורים שאנחנו מכירים, שהיא בטוחה שהיא תפסה את אלוהים. היא יודעת מה נכון. היא יודעת שקרה נכון, כך צריך לנהוג, לא צריך אחרת.

זהבה הראל: מי זו היא?

ברוריה אליעז: הייתה שם, עדי רון, הייתה לה חברה שאמרה שבאופן נחרץ היא בטוחה, 2 ... טוב, אני לא בטוחה עוד בשום דבר. אני רוצה להגיע לדבר האחרון.

אלעד ארזי: ברוריה, רק לדבר לגופו של עניין, ולא לגופו של אדם.

ברוריה אליעז: לא, לא לגופו, אני אמרתי על כל העניין, והתייחסתי לסעיפים. והייתי מדויקת, כי אמרתי את המילים. אז אני לא סתם דיברתי את כל הדיבורים האלה. משום שאני לא, לא, אנחנו לא יכולים לשחק משחק לא נקי. ואם אנחנו רוצים משחק נקי, בואו נשחק אותו נקי. אם אתם רוצים שהוא יהיה מלוכלך, בואו תגידו מההתחלה שאתם משחקים משחק מלוכלך.

אלעד ארזי: ברוריה, ברוריה, אני רק אגיד משפט אחד, שנייה, משפט אחד רק. אני רק, בקשה אחת יש לי.

ברוריה אליעז: כן, כן, כן.

אלעד ארזי: רק לדבר לגופו של עניין, ולא לגופו של אדם. כן.

ברוריה אליעז: לא, אתם שאלתם מי. אז אני אמרתי מי 2 הבחורות שאמרו את זה. הן מהנהגת הורים היו. או שאחת מהן מציגה את עצמה כהנהגת הורים, והשנייה אני לא יודעת מה היא. טוב, אבל ציטטתי אותה. רבותיי, אני אמרתי לכם כדי שזה, לא ידעתי שאני, ייווצר מצב שאני אצטרך לענות על הדברים האלה. זה היה יותר ארוך. אבל אני לא רוצה לוותר על מה שחשוב לנו. הדפסנו את זה בדף אחד, בבקשה, כדי שתוכלו לעיין יחד עם הקריאה שלי, ולא תגידו שהקול הוא צורם, ולא שומעים טוב וכולי. רגע, יש לכם כבר, תחלקו בבקשה את זה. עופר, אתה עושה לי ... אני, אני בגלל הגרון אבקש מעופר להתחיל לקרוא, ואני אקרא את החלק האחרון.

אלעד ארזי: קדימה, עופר.

עופר לוי: בחודש מאי האחרון נקטע דיון של המשתתפים במסגרת חולמים חטיבה, כאשר ראש המועצה הבטיח שלפני שתתקבל כל החלטה בנוגע לשינוי ייעוד המבנה של החטיבה הצומחת, יקוימו שולחנות עגולים בשיתוף ציבור. בהם יותפזו ויוצגו מגוון דעות בעלי שיתופית ושקוף. בנוסף, הובטח שיוזמנו אנשי מקצוע העוסקים בחינוך ועתיד החינוך, הרואים פני עתיד, ולשמוע את דעתם, כגון משמעות הרצף החינוכי בלהבים, באילו גילאים חשוב יותר להתמקד בימים אלו, הסיכון וההשלכות של ההסעות לאשל הנשיא, בסוגריים, העבר הוכיח

לנו שמדובר בסכנת נפשות, לסגור סוגריים, ועוד. ראש המועצה הביע את הסכמתו ובכוונתו להזמין את הרב שי פירון, הבטחה שלא מומשה. לעומת זאת, ובניגוד מוחלט להבטחות והתחייבות ראש המועצה, מתברר שקוימו ישיבות אשר אוישו באנשים שדעתם ידועה מראש, המעוניינים בשימת הדגש על החלפת החטיבה הנבנית, בבית ספר יסודי נוסף. התקיימו ישיבות מבלי להזמין את בעלי הדעות האחרות, ואת מי שהיו שותפים להחלטה על הקמת החטיבה, ולא הובאו לידיעתנו שום פרוטוקולים. לפיכך, כדי למצות את אשר הובטח במאי על ידי ראש המועצה, פנינו שוב לראש המועצה לעמוד בהבטחותיו, והוא ברגע האחרון הסכים, וסוכם שבטווח של 3 שבועות מתחילת דצמבר, יוזמנו אנשי המקצוע שידברו על הנושא, ובתקופה הקצרה שהוקצתה לנו הצלחנו להביא מרצה אחד. לשמחתנו היינו עדים להרצאה מצוינת של דוקטור שקדי, דוקטור אשר שקדי, שהוזמן להרצות על הנושאים, פני החינוך לאן, ועתידנות בחינוך. למרבה הצער, מבין עשרות המשתתפים שאכלסו את אולם בית המייסדים, הגיעו רק כ-4 הורים של ילדי בית הספר היסודי, כאשר 2 מהן חברות מועצה. מאנשי החינוך המלווים את ילדינו, לא הגיע אפילו נציג אחד. חבל מאוד שלא הייתה הזמנה מחייבת עד כמה שניתן, כפי שקרה באירועים אחרים בתחום החינוך, כשהמועצה הייתה מעורבת בהזמנות, ודאגה לנוכחות של צוות המורים, והנהגת ההורים. ובאמת תוכן ההרצאה של דוקטור שקדי, ההרצאה צולמה על ידינו והועברה לקבוצת חברי המועצה, לבקשתה של חברת המועצה מרים אלגרבלו שלא יכלה להגיע למפגש. לגבי מהות ההרצאה.

ברוריה אליעז: לא, העברנו את זה לבקשתה. כן, כן.

עופר לוי: אני אמשיך? לגבי מהות ההרצאה, יש לומר את עיקרי הדברים כדלהלן:

ברוריה אליעז: זה אני אומרת, כן.

עופר לוי: אוקיי.

ברוריה אליעז: אני רוצה להתייחס, עופר קרא את הדברים שלא היו תקינים בעינינו. אנחנו חוזרים ואומרים, שזה לא עובר לסדר היום, כל מה שאמרנו. זה לא נכון, זה לא שקוף, זה לא הגון, זה מעוות. אז כל מה שעופר קרא, דורש עדיין את תיקונו. עכשיו אני אקרא על ההרצאה של דוקטור שקדי. אני ניסיתי, אני סיימתי לקרוא את ספרו. אני מאוד ממליצה עליו, זה מרתק. זה אדם שהוא 50 שנה בחינוך, היה מורה, ניהל 30 שנה, את, בהתחלה המחלקה להכשרת מורים באוניברסיטה העברית, ואחר כך את בית הספר להכשרת מורים ומנהלים בירושלים. השתתף במחקרים רבים מאוד, כתב ספרים, עבד על שינויים בדרכי

נוצר על ידי **SUMIT**.

החינוך. כשהוא דיבר עם ראש המועצה, בשיחה לפני ההרצאה, הוא גם הזכיר לו את מה שהוא עשה ביבנה עם שטרית, את המהפך שם. הוא אדם מאוד רציני. ואני הקדמתי את שלושת המשפטים האלה, כדי להגיד שזה לא עוד אחד שבא. זה אחד שבא. והוא היום מתמקד בעתידנות של החינוך, ובמחקרים על זה. וכיוון שהוא מורה, ומנהל ומה הוא לא היה, הכל הוא היה, אז הוא באמת מדבר מנקודת ראות של אדם מנוסה, חכם, יודע, חוקר. והוא אומר כך, דוקטור שקדי הצביע על אי הרלוונטיות של בתי הספר כיום, ששיטות החינוך חייבות להשתנות מיד. כי אנו כבר עמוק בתוך התהליך של ידע הזמין בעבורנו, בענן. לגבי תוכני הלימוד, התלמידים, הלימוד הנלמדים כיום במקצועות השונים. יש לנו ענן, שיבוא עלינו בברכה, אמן, ואנחנו נוכל מהר מאוד להתכנס ולהתחבר לתוכו לתוך ענייני הידע, גם נתנו דוגמה. בקרוב לא יהיה צורך במורים מקני ידע. המורים ישנו לגמרי, בגלל זה נכשלנו גם, הוא אומר. כי מי שרוצה לדעת מה כתוב בפרק קלט, כי זה הפרק שהכי מדובר בו, אז הוא נתן את הדוגמה הזאת. פרק קלט בתהילים, יוכל לקבל זאת מיידית מהענן. הוא יראה בפני עיניו ובראשו את כל הפרק מדוקלם. לא צריך שהמורה יעבוד קשה בכיתה, ולדבר על זה. וכך הלאה, וכך מחזור המים, וכך דברים אחרים. במקרה, הוא נתן את קלט. הלאה. 2. הגיל המוצע לעשות את תחילת השינוי, הוא בגיל של ילדים בוגרים למדי אשר מתנתקים, שימו לב לדרישה, מתנתקים מהתרבות הבית ספרית הקיימת, ואשר גם יכולים לעזור ללמד ולחנך ולחונך, לא לחנך, סליחה, לחונך קבוצה צעירה מהם, ולהטמיע זה כמובן בטי, ולהטמיע את תחילת השינוי. יש לנו מבנה שיכול לשמש בדיוק את התחלת השינוי, וההתנתקות מהתרבות הקודמת. 3. אפשר לסייע לבית הספר הקיים בהעברת שכבה או שתיים לבית הספר הנבנה עם ילדי החטיבה הצומחת, אנחנו מדברים, באותיות להעביר את ה' עם ו' הלאה. אם רוצים, אני לא יודעת מה יסתדר לנו, כמה נרשמים יש אולי גם ד' ה' ו'. אבל ה' עם ו' אפשר. למרות, ובכך גם לאורר צפיפות ביסודי. למרות שמבחינה מהותית לא חל שינוי גדול מאוד מאז שהתקבלה החלטה לבניית חטיבה, והראייה שמשד החינוך לא אישר הקמת יסודי נוסף ללא ביטול החטיבה. וגם מאפשר את הרעיון עליו הצביע דוקטור שקדי, שילדים בוגרים חונכים ומסייעים להם, נמצא כאן בהצעה הזאת. משרד החינוך מקיים אגף שלם אשר אחראי ליישום תהליכים ניסיוניים וחדשניים בחינוך. וגם הם מחפשים הרבה שנים איך לא להמשיך את הפנים הלא מצליחות של בתי הספר. אני לא רוצה לקרות לזה כישלונות של בתי הספר, וגם הם מחפשים. והאגף הזה שנים עובד על כך. אז אני אומרת, אז אני חוזרת לעניין הזה. שילדים, שמשד החינוך לא מאפשר, צעירים ומסייעים להם. משרד החינוך מקיים אגף שלם אשר אחראי ליישום תהליכים ניסיוניים בחינוך, ולכן לא ניתן לטעון, כפי שיש שטענו שמשד החינוך לא מאפשר לפצל בין השכבות הבוגרות ליותר צעירות בבית הספר היסודי. האגף לניסיונות, מאז שאני קיימת בחינוך ועד היום הזה, זה הולך וגדל ושוחחתי על זה עם דוקטור שקדי והוא אומר, מה זאת אומרת? אני כל יום נמצא בבתי ספר ניסויים. חבריה, אני עשיתי המון עבודה כל השנים האלה, לא נחתי על זרי דפנה, אני יודעת בדיוק איפה הנקודות לתת את ה, לומר לא נכון מה שטוענים, או בואו נבדוק. אז זה לא נכון מה שטוענים, אנחנו יכולים לעשות ניסויים, מאפשרים דברים כאלה. להפך, הלוואי ותובא לידיעתם איזו בשורה, הם יקפצו עליה. ואנחנו, איך אני אגיד לכם? בצנעה הכי גדולה, היישוב הקטן להבים, יכול להרים את זה, זה לא בשמיים. ואם לא חולמים, זהבה אמרה חולמים חטיבה. ואם לא חולמים, זה לא יהיה. הלמידה בהיבט החדש תתאפיין ביציאת התלמידים אל הקהילה. זו נקודה 4 שהוא מדגיש אותה. הם יפקדו, הילדים, את האוניברסיטה והמעבדות בה, את בתי החולים והמחקר בהם. ספריות חדשניות, התעשייה על

כל גווינה, והטכנולוגיה החדשנית בכל המקומות שהם יצאו אליהם, ושם תתקיים למידה. זה לא סתם הם באים לבקר. כך תתקיים אינטראקציה של למידה בין התלמידים, למומחים שהם פוגשים. שיחד איתם גם יתנסו בחוויות למידה חדשניות המתאימות לסקרנותם, ובתהליך כזה משותף, גם של סקרנות ותהייה וכישלון והצלחה ולשבת בקבוצות, לשבת בצוותים, חברותא שחושבת יחד וכולי, עם המהנדס, או עם הרופא וכולי וכולי, תתבצע למידה. דרך למידה זו יראו וילמדו את התהליך המתפתח אל העולם, ברבעון השני של ה-121. התחלנו כבר את הרבעון השני, זהו, אנחנו כבר שם. צריך להתקדם, כמובן, 2 שורות אחרונות, שניתן ורצוי, להזמין עוד מומחים מכל הגוונים שרוצים. העיקר שניפתח, ולהפוך להיות קהילה הלומדת את הנושא, וקשובה לדעות שונות, ולחשיבה מחוץ לקופסא. לבסוף, אם באמת רוצים ללבן את הסוגייה של כיוונים מגוונים וחדשניים בחינוך, אם, יש לפעול בשקיפות ובשיתוף אמיתי. וחבריה, תקשיבו למילים האחרונות ברצינות, קחו את זה מאוד מאוד לתשומת הלב, בבקשה. ולקיים את השולחנות העגולים, לפני כל הצבעה שהיא. מה יש לנו אחרי שנצביע לקיים שולחנות עגולים? מה זה, היוצרות התהפכו? מה יש לי אחר כך ללכת וללבן מה, זה לא יפה להגיד, אבל יש בזה משהו, אז אני אגיד. בזה שהמדריך שיבוא עם דעתו, והוא יבוא עם דעתו, הרי הוא בן אדם, יווסת את השיחה. אנחנו צריכים להיות ישרים, הוגנים. אמרנו שקיפות, אז המילה שקיפות היא לקיים, לשקף את מה שהציבור הטמיע בראש שלו, שישמע מספיק, שיטמיע בראש שלו דברים חדשים. ואחרי חודש, חודשיים מה אצה הדרך? מה קרה? מה קרה? איך נכנסנו אז לסעד, שהייתי מוכרחה למצוא תוך שבוע מרצה. אחר כך נתנו לי לגדול עם השבוע הזה. אבל יכולתי למצוא רק אחד. רציתי שפרופסור, לא פרופסור, שהרב. הרב שי פירון יגיע, הוא היה עם אנגינה ושפעת תקופה ארוכה. זה נפל על אותה תקופה, הוא לא יכול היה להגיע. ואת השולחנות העגולים קחו בחשבון שצריך לשקף את זה נכון, הכול לפני, ולא אחרי.

אלעד ארזי: 100 אחוז. צחי, תודה ברוריה.

ברוריה אליעז: בבקשה.

צחי אוזן: לא השארת לי מילים.

אלעד ארזי: צחי, תודה על זה. יש לך משהו להוסיף?

צחי אוזן: לא, מבחינתי היא אשת מקצוע, אנחנו סומכים עליה בהקשר הזה.

אלעד ארזי: תודה רבה. מרים?

מרים אלגרבל: אני רוצה להגיד לברוריה, אני רשמתי לי ככה, באמת סיכונים והזדמנויות. וקודם כל אני באמת אני קשובה לך..

ברוריה אליעז: אהה, אתה לא רוצה לדבר? הוא לא מדבר?

צחי אוזן: אני אמרתי שאני סומך על אנשי במקצוע.

ברוריה אליעז: כן, סליחה.

מרים אלגרבל: אני קשובה לך, ואני בהחלט חושבת שהעלית כאן, אם אני אתייחס לנקודה האחרונה שכן צריך להביא אנשי, באמת מקצוע, אנשים שבאמת יכולים ככה להרחיב לנו את הלב, ואת מה שאנחנו עוד רוצים על החינוך, עם זה אני מאוד מסכימה. אני חושבת שהעלית כאן המון, המון מהצד שלך וזה בסדר מבחינתך, סיכונים. אבל יש גם הזדמנויות. אני אתן דוגמה אולי שציננת על ההסעות. קודם כל, בכל מקום בעולם ילדים מוסעים לבתי הספר.

ברוריה אליעז: ואם אפשר שלא לעשות את זה?

מרים אלגרבל: הלוואי, נכון, אם אפשר.

ברוריה אליעז: על זה אנחנו מדברים.

מרים אלגרבל: אני הקשבתי לך קשב רב.

ברוריה אליעז: כן, אני איתך.

מרים אלגרבל: אז גם הילדים שלי הוסעו ממקום למקום. וגם אני הייתי עם, בין האימהות המאוד מודאגות. ועשינו הכול כדי שהם יגיעו בבטחה. אז עם זה, נכון, זה צד אחד שאנחנו, זה טיעון בהחלט נכון, אבל אנחנו יכולים להתמודד איתו. יחד עם זאת, אני שמעתי את הצד שלך, ואני שמעתי את הצד של זהבה, של ההזדמנויות. ובאמת יש הזדמנויות. רגע, דקה. לא, לא, דקה.

זהבה הראל: תציני אותם.

מרים אלגרבל: דקה. לא, אני לא אחזור.

ברוריה אליעז: אני לא שומעת הזדמנות.

מרים אלגרבל: רגע, מותר לי להגיד את מה שמעתי.

ברוריה אליעז: לא, לא, פשוט לא שמעתי הזדמנות.

מרים אלגרבל: רגע, אני שמעתי והקשבתי וגם עיינתי, ובהחלט. אני אומרת שהמהות בעיניי בסופו של דבר, זה בית הספר, הציון, הייעוד, של מה באמת אנחנו רוצים. והשולחנות העגולים נועדו לשם כך, אוקיי?

ברוריה אליעז: אבל הם מתקיימים אחרי ההצבעה, מרים. אחרי שכבר החליטו. אז מה יש לשבת?

מרים אלגרבל: מותר לך עכשיו להצביע אם את מסכימה או לא מסכימה. אז אני חושבת אחרת

ברוריה אליעז: מרים, אז אני אגיד לך..

מרים אלגרבל: מותר לך.

ברוריה אליעז: איפה הוא? לאן הוא יצא? חבל לי שראש המועצה לא פה. זאת הערה שלא רציתי מרים להיכנס אליה, ותרשי לי לנצל את ההזדמנות שאת פשוט הבאת את זה לפתחי, ואני רוצה כן לענות על זה. ואחר כך תמשיכי, אני אקשיב לך, בסדר? אבל אני רוצה שראש המועצה ישמע את זה. מה שכרגע, מה שכרגע את אמרת, אני כן רוצה שהוא יבוא. אבל אמרת קודם שיש פרוטוקול.

ברוריה אליעז: יופי, אני נתתי לעצמי 2 דקות שתחזור, כי רציתי לשמוע את זה. אני פשוט היא הביאה לפתחי טענה, שאני רוצה מיד להתייחס אליה.

אלעד ארזי: לא, שניה, אז בואי, אז כולם יסיימו, ואז תתייחסי, בסדר?

ברוריה אליעז: לא, אבל זה, זאת מרים, מרים מדברת כל הזמן.

מרים אלגרבל: אני מדברת כל הזמן?

ברוריה אליעז: לא עכשיו. לא, לא, לא, לזה התכוונתי שהיא לקחה את כל הזמן, היא מדברת עכשיו. זה תורה.

אלעד ארזי: מרים, אני מציע שתסיימי.

מרים אלגרבל: אני סיימתי.

אלעד ארזי: אז זה בסוף, בסדר? אני אתן לך בסוף עוד 2 משפטים. כן, לורן.

לורן אבישר אביטן: טוב.

ברוריה אליעז: מרים, את רוצה, סליחה שקטעתי אותך, כי זו הייתה ההזדמנות להסביר. אבל את רוצה לומר לי עוד משהו?

מרים אלגרבל: לא, אני אמרתי... מצד אחד סיכונים שאת הצגת, והצד השני זה באמת הזדמנויות.

ברוריה אליעז: שאני לא ראיתי לצערי. כן.

מרים אלגרבל: אוקיי.

ברוריה אליעז: הלאה.

לורן אבישר אביטון: טוב, אני אגיד שאנחנו לא דיברנו בינינו בכלל על הדברים, לא חשבנו וזה, כולנו גיבשנו את דעתנו באופן פרטני, ואני רואה שאנחנו די בהסכמה, וזה היה נראה לי חשוב להגיד. אני לא יכולה להגיב על כל מה שדיברתם על מה שהיה לפני, אני מדברת ספציפית על דעתי על הנושא של יסודי מול חטיבה, ואני לא חושבת שכל מה שאמרת פה דווקא סותר את זה, כל מה שכתוב פה. אני חושבת שאפשר להשתמש בדברים שיש פה, כדי להשפיע על אשל הנשיא, וכדי לעבוד על איך שאנחנו מלמדים.

ברוריה אליעז: אז את כנראה, זה ההבדל בין מי שקורא את הספר ולא אי אפשר, צריך להתנתק מהתרבות הקיימת. זה א'.

לורן אבישר אביטון: אוקיי. אני רק אמשך את זה. אז בתור מי שגדלה פה, זאת דעתי. בתור מי שגדלה פה, אני מדברת בתור מי שגדלה פה גם ביסודי וגם נסעה לאשל הנשיא, ואני חושבת שקודם כל אם אפשרי מבחינת משרד החינוך לפתוח, אז למה שאנחנו, דיברת על הצפיפות, למה שאנחנו נגיד, אז כולם צפופים, גם אנחנו נהיה צפופים. אם יש דרך אחרת, אני מאוד בעד שתהיה דרך אחרת.

ברוריה אליעז: אבל אין דרך אחרת, את לא קיבלת אישור של החוק.

לורן אבישר אביטון: אם לא יהיה אישור לפתוח בית ספר יסודי, אז לא יהיה אישור

מירית בן אשר: לורן, היא מתייחסת לצפיפות בתוך הכיתה. היא מדברת על המפתח בתוך הכיתה.

לורן אבישר אביטון: אוקיי. אבל בכל זאת זה משמעותי, לי זה היה נשמע כמו לא

ברוריה אליעז: אז אמרתי, איך שרוצים מציגים.

לורן אבישר אביטון: אוקיי, לא משנה. אני, הסיבות שאני חושבת שאנחנו, אני מאוד מסכימה עם זהבה, התחברתי לכל מילה שאמרת. אני לא לוקחת את זה על בשרי, הרעיון שיש לנו הזדמנויות, כמו שמרים אמרה, מה שהיא התכוונה זה מגמות שאנחנו לא יכולים בשום אופן לתת פה, אין שום סיכוי שנוכל לתת. רפואה, פיזיקה, רדיו, ואלף ואחד דברים אחרים.

ברוריה אליעז: מה זה משנה לאן הכיוון הולך? זה העולם החדש.

לורן אבישר אביטון: זה לא משנה, זה אנשים שנחשפים, איך שלא נעשה את זה, באיזו דרך שלא נעשה את זה, אנחנו רוצים לחשוף את הנוער שלנו לנושאים, ולדברים, ולפתוח להם את הראש, ולאן ילך העתיד שלהם. ואני חושבת שאנחנו לא נוכל לעשות את זה, כמו שאשל הנשיא יכול לעשות את זה, ואין שום סיכוי שנוכל, זאת דעתי. אם אני טועה, מקבלת. ימי העבודה אגב, עדיין יש ימי עבודה? זה משהו שנתן לי להיחשף לדברים, לעשות דברים, זו חוויה שאין כמותה.

זהבה הראל: וחלק מימי העבודה מתבצעים פה.

לורן אבישר אביטן: אוקיי, גם טוב.

זהבה הראל: אפרופו חיבור נוער וילדים.

לורן אבישר אביטן: מצוין. אני עשיתי את שלי במד"א, הייתי הראשונה שעשתה את זה, עכשיו מלא עושים את זה אחריי. זה דברים, שאי אפשר להתעלם

לורן אבישר אביטן: את דיברת עכשיו שעה, אני יכולה לדבר 2 דקות.

ברוריה אליעז: כן, אני רק אומרת..

אלעד ארזי: אז תקשיבי בבקשה.

ברוריה אליעז: שמכאן לא תבוא הישועה. כן.

לורן אבישר אביטן: כשאת בטעות, אני כתבתי נקודה בשביל לעלות, את כעסת עליי, אז בואי שנייה תהיי איתנו. אז גם ימי עבודה בעיניי זה יתרון ענק.

מרים אלגרבל: אני לא, דקלה סליחה אני מתנצלת, עופר. אני חושבת שבאמת אין ציבור כזה שהקשיב קשב רב למה שברוריה אמרה. אני חושבת שזה מספיק הוגן ומכבד, שתשמעו גם את הצד הזה. ואנחנו לא מתואמים. בחיי שלא.

לורן אבישר אביטן: זה בדיוק, בגלל זה ציינתי את זה, לא דיברנו על זה. אני רציתי לבוא עם הדעה של עצמי, ודיברתי עם ים הורים גם על הנושא, כדי לגבש דעה. אז דיברתי על ימי עבודה, היכרות עם סוגי אוכלוסייה, זה לא צחוק. אני חושבת שכן יש משמעות מאוד, מאוד גדולה, ולי הייתה באופן אישי להכיר אנשים ממקומות אחרים, מרקע אחר, זה מאוד משמעותי. הבעיה הזאת שלנו לא יכולה להתפוצץ, ובעיה נהדרת כן! אבל היא לא יכולה להתפוצץ בצבא, בעיניי. ודבר אחרון לגבי הנסיעות, ברור שכולנו היינו שמחים שזה לא היה כך, אבל היום לאין ערוך זה הרבה יותר טוב משהיה בעבר, ואני מאוד מסכימה עם זה, ובעיניי זה ה-down side היחיד, באמת היחיד, לעשות פה יסודי נוסף, אז אני חושבת שאנחנו חייבים לחיות עם זה, ובטח ובטח כשיש אחריות, כשיש איזושהי בעיה, ועושים כל מה שאפשר כדי שזה יהיה בטוח. אז זו דעתי. ובאמת ברוריה, אני מכבדת אותך מאוד, ואת הניסיון שלך, אבל אני גם צריכה לסמוך על עוד אנשי חינוך פה שאני סומכת עליהם, ואני איתכם לגמרי.

אלעד ארזי: תודה רבה.

ענבר כהן: אני אגיד רק בקצרה, אני חושבת שבין הדיון בין חטיבה לבין יסודי, ואנחנו ישבנו בשולחן הזה עם פורום נרחב של הורים בזמנו כשהיה הדיון על החטיבה, ולוועד ההורים בזמנו היה הרבה מאוד מה להגיד, ואני חושבת שהשאלה היא לא אם חטיבה, היא באמת בעיניי שלי מתי חטיבה, ומה הצורך האקוטי

של להבין היום. ואי אפשר להתעלם מהצורך של להבין. וזה מעבר לכל בחירה שלנו, האחריות שלנו היא אחריות ציבורית, והיא סופר משמעותית, ויש הרבה טעם במה שברוריה, במה שבחרת להגיד. חלק מהטיעונים הם טיעונים רלוונטיים, שאפשר להתייחס אליהם בצורה כזאת או אחרת. אבל כשאתה שם את כל הטיעונים האלה כרגע מול הצורך האמיתי, ומול השאלה שעולה, הצורך ביסודי, שדרך אגב היא לא נדונה פה לראשונה, או מי שהפך את הקערה על פיה זה היה עוד בעידן של יוסי, כי הצורך בבית הספר יסודי היה מזמן והתהפך אחר כך. אז אני חושבת שיסודי הוא קריטי. ויסודי חייב לקום בלהבין. והשאלה היא מכאן והלאה, זה לא אם יסודי, אלא איך מגיעים למאפיינים של הבית ספר היסודי, ואיך התהליך הזה יתרחש. ושם השאלות המהותיות שעומדות, ולא אם ואיך.

אלעד ארזי: טוב, תודה ענבר. ברוריה, את רצית עוד משפט, או שאני יכול לסכם?

ברוריה אליעז: כן, אני אסכם במשפט אחד. שמדבר על, אולי על עיקר העניין. מצטערת שהחשיבה לא הולכת לכיוון מה שאני קראתי לו במכתב שכתבתי הקודם לשירי, ומזה לקחנו גם חלק מהדברים, כשביטלנו את זה כי לא הייתה הצבעה, את השאלתה. שכתבתי שצריך לראות פני עתיד. ואני נורא מצטערת שבתגובות ששמעתי, לא שמעתי שום דבר שלוקח בחשבון, שלוקח בחשבון שרואים פני עתיד. לפי מה שאומרים מומחים, לא לפי פני עתיד שאנחנו-

אלעד ארזי: זהבה, את גם רוצה להתייחס?

זהבה הראל: כן, אני רוצה.

ברוריה אליעז: לא לפני עתיד שאנחנו ממציאים לנו.

אלעד ארזי: טוב, זהבה גם רוצה. לא, לא, לא.

זהבה הראל: אני ממש..

אלעד ארזי: זהבה, 2 משפטים.

זהבה הראל: 2 משפטים קצרים מאוד מאוד, בסדר?

אלעד ארזי: האחרונה, בדיוק. אחרי זה אני אתייחס וסיימנו.

זהבה הראל: ברוריה, אני מאוד מכבדת אותך כאשת חינוך, אבל לצידך יש אנשי חינוך נוספים. את מביאה כאן טיעונים. בהתחלה את אומרת, כבר לפני 7 שנים ככה, ככה, ככה.

ברוריה אליעז: אני לא מבינה את הטיעונים שלי.

זהבה הראל: אני מצטערת.

ברוריה אליעז: תתייחסי אמיתית עובדות.

זהבה הראל: אבל תני לי לדבר.

ברוריה אליעז: אבל זו כבר לא עובדה.

זהבה הראל: תני לי לדבר. את מצד אחד מדברת על חינוך מוטה מהעתיד, מצד שני את באה ואומרת, כבר לפני 7 שנים ככה וככה

ברוריה אליעז: לא נכון, את מוציאה דברים מהקשרם.

זהבה הראל: את מוכנה לתת לי?

ברוריה אליעז: אבל זה לא נכון.

זהבה הראל: אני לא מסכימה שתפסיקי אותי.

אלעד ארזי: ברוריה, תני לה להתייחס.

זהבה הראל: את אומרת כמה טיעונים שהן הנחות יסוד לא נכונות

ברוריה אליעז: אני שוב אכתוב, ואז תשמעי.

זהבה הראל: שהן הנחות יסוד, שהן הנחות יסוד לא נכונות.

ברוריה אליעז: מה לא נכון?

זהבה הראל: אם את תתני לי לומר, אני אגיד לך. א', מצד אחד את מדברת ואת מביאה כאן טיעונים מאוד מאוד מעניינים לגבי חינוך מוטה עתיד. חינוך מוטה עתיד הוא לא מקבל את מה שאת אמרת, אבל בכל הארץ זה ככה התקן, זה בכל הארץ זה ככה. אם אנחנו רוצים ללכת קדימה, להבנים, זה לא כל הארץ. להבנים יש לה סטנדרטים בחינוך שאפשר להביא אותם, כאשר כל מה שאת אמרת, הוא לא קשור לבית ספר כזה או אחר. להפך. ככל שבתי הספר יהיו קטנים יותר, היכולת שלנו להשפיע על הילדים, היא גדולה יותר. הדבר הנוסף שרציתי להגיד, כשאת יושבת פה במליאה, ואת אומרת החינוך בלהבים הוא לא טוב, אני מאוד מצטערת, סימן שאת לא מכירה את החינוך היום, אולי את מכירה אותו מלפני 7 שנים. זהו.

אלעד ארזי: טוב. תודה.

ברוריה אליעז: אני עונה על ארבעת הנקודות, ואני עונה ככה. זה שהיא אומרת הנחות יסוד לא נכונות, לא הבנתי, אפילו לא נתת דוגמה אחת אפילו להנחה יסוד לא נכונה.

אלעד ארזי: 4 משפטים אני אתן לך.

ברוריה אליעז: כן, אז אני במשפט הראשון. כיוון שלא נאמרה אף הנחת היסוד כדוגמה שהיא לא נכונה, אז אין לי עם מה להתווכח. 2. זה נכון שאני אומרת מצד אחד רואים פני עתיד בחינוך, ומצד שני כבר יש בעיות בזה הרבה שנים, ועוד יהיו. וגם הסברתי על פי דעת מומחים למה ימשיכו להיות בעיות. כי בית הספר כמו שהוא, קרס, כך לא נמשיך.

זהבה הראל: לכן נשנה.

ברוריה אליעז: כך זה קרס, וגם אם נפצל אותו ל-2 ול-4, זה לא אומר שהוא יהיה יותר טוב. להבנים, לגבי ההערה שללהבנים יש לה סטנדרטים בחינוך, הייתי רוצה לראות את זה. 3. בתי הספר שיהיו קטנים יותר ואנחנו נוכל אז להשפיע יותר, יתכן שיש בזה משהו. אבל שבתי הספר הקטנים האלה יעבדו, קודם כל ניקח כספים לזה, אנחנו ממש מדינה שעכשיו עם מצבנו נוכל לפתוח בלי סוף בתי ספר קטנים. אז קצת גם לקחת את הפרופורציה של החיים שאנחנו חיים בהם, וייתכן שזה נכון אבל גם צריך למלא את הכותל הזה, בדרך עבודה נכונה. אז ניתנה דרך עבודה נכונה אחת, שמציע שקדי. אני לא שמעתי אתכם מציעים שום דבר יותר טוב מזה.

אלעד ארזי: זהו? טוב, תודה.

ענבר כהן: אני רוצה שנייה, דקה, דקה עופר. שנייה צחי, שנייה. אני רוצה רגע כן להגיד משהו בכל זאת על התהליך, כי הושקעה בו מלא מחשבה. ויש אנשים שעושים סביב התהליך עצמו שהולך להיות מלא עבודה, וברוריה אמרה מקודם למה אנחנו צריכים להצביע עכשיו לפני השולחנות העגולים, כי השאלות שיונחו לפתחם של השולחנות העגולים יהיו שונות מהשאלות של האם זה חטיבה או יסוד, בסדר? השאלות שיונחו על השולחנות העגולים יהיו ממקום ששואל לאיזה בתי ספר, ואיך יערך הפיצול. ושם יהיה הפוקוס שלנו, ואי אפשר לערבב את שניהם. שנייה. לא נדבר בכלל יותר על אם חטיבה או יסודי, על זה אנחנו נחליט כרגע, ובזה סיימנו את עניין החטיבה. והשולחנות העגולות יהיו על שאלות אחרות.

ברוריה אליעז: למה? כי את כביכול תקבעי אם כן או לא? בגלל זה? כי אין לנו ברירה אחרת בחלוקה שנקלענו לתוכה של המועצה. לכן אני אצביע עכשיו כי זה מתאים שהקול הנוסף יכריע את דברו. לא נדון בכלל במה ששמענו, לא נעכל שום דבר.

לורן אבישר אביטן: גם לנו יש דעות אבל, ברוריה.

ברוריה אליעז: אם יש לך דעות תשמיע אותן.

אלעד ארזי: ברוריה, ברוריה, אני יכול לסכם? תודה. אני נתתי, ברוריה, ברוריה, ברוריה..

ברוריה אליעז: אתה עושה את הדבר הלא נכון, כאילו עשינו ישיבת V

אלעד ארזי: אי אפשר לנהל ככה.

ברוריה אליעז: כדי שנציין V למען, כאילו. אם יש רוב אני יכולה להילחם? אני יכולה להילחם?

אלעד ארזי: ברוריה, אני נתתי לך 60 דקות לדבר. ברוריה את דיברת, ברוריה, נתתי לך לדבר כמעט 60 דקות.

אלעד ארזי: זה בסדר, זו זכותה. עכשיו תורי. לא, לא הפרעתי. ברוריה, לא הפרעתי לך, בבקשה. נתתי לך שנייה, אני רוצה, אני מתייחס. מירית, את גם רוצה להתייחס?

מירית בן אשר: אני יכולה לומר 2 משפטים.

ברוריה אליעז: מה, מה מצחיק אתכם שאני לא עונה לטלפון?

שמואל לביא: הטלפון, את לא מפסיקה אותו. הוא מצלצל לך.

ברוריה אליעז: אז אני לא רוצה להפריע לאנשים הנכבדים. קודם כל זה מצחיק אני רואה, אז תצחקו, שיהיה לכם כל טוב.

אלעד ארזי: מירית.

מירית בן אשר: אני רוצה שנייה להמשיך את מה שהתייחסה אליו ענבר לגבי השולחנות העגולים, משהו שלי היה הרבה יותר קלה ההצבעה היום, אם היו שולחנות עגולים מקדימים, שגם אם לא היו דנים ביסודי, היו דנים בחטיבה אל מול יסודי. אם היה איזשהו דיון מקדים, זה היה מקל עליי את ההצבעה היום. ועדיין אני לא יכולה להתעלם מהעבודה הארוכה שנעשתה, של זהבה ושל חברים שלי לסיעה במשך כמעט שנתיים, עם הרבה טיעונים למען חטיבה, טיעונים מבוססים. זאת אומרת, אני לא יכולה להתעלם מהחשיבות שלהם.

ברוריה אליעז: זה לא בטוח.

מירית בן אשר: עכשיו, אני לא נגד יסודי, אוקיי? אני דווקא חושבת שאולי נכון היה לעשות שולחנות עגולים האלה לפני כן, כי אולי רעיונות נוספים היו עולים, כמו אולי, יסודי במקביל לחטיבה, בהנחה והם יודעים את זה, אבל זה כבר דיון אחר. ואז אולי הדיון לא היה חטיבה אל מול יסודי, אלא יסודי כן, השאלה מתי. או חטיבה כן, השאלה מתי. וכן היה איזשהו צפי. גם זהבה אמרה את זה כשהתייחסה מקודם במצגת, לגבי זה שהחטיבה תהיה נחוצה כאן. בכל מקרה, אנחנו הולכים לבנות עוד שכונה גדולה מאוד, היישוב יגדל ויצמח, והצורך הזה מבעבע בסופו של דבר, בין אם אנחנו רוצים להמשיך באשל הנשיא, ובין אם לא.

אלעד ארזי: טוב, קודם כל תודה לכולם. אני כן רוצה לומר שלי, גם באופן אישי כן היה חשוב לתת, בטח אחרי ההשקעה של ברוריה אליעז בשנים האחרונות בנושא הזה, כן היה לי חשוב לתת לה גם את הזמן, וגם

נוצר על ידי **SUMIT**.

את הבמה להגיד את מה שעל ליבה. אני יכול להגיד שאני באופן אישי אפילו הייתי אצלה בסוף שבוע בבית, אני יודע כמה היא מחוברת לרעיון, והיא עושה את זה באמת, ברוריה, אני חייב לומר, מדברת מהמקום הכי כן, אמיתי, עם תחושת שליחות גדולה. אז ברוריה, אני חייב לציין את זה באמת לזכותך, אני יודע מאיפה זה בא, ואני גם מעריך את זה. אני כן רוצה לומר תודה גם לזהבה. בסדר? גם זהבה צריך להבין, מי שמכיר את התהליך, זהבה עשתה שינוי מהותי בגישה, וזה אירוע מורכב. ולזכותה, באמת אני מוריד את הכובע, היא זו שהובילה בסוף את כל חולמים חטיבה, וידעה, ויודעת להסתכל למציאות בעיניים גם היום, אחרי שבאתי ואמרתי לה, זהבה, אני חושב שהדבר הנכון, הדחוף פה הוא בית ספר יסודי, אל תפריעו לי רגע צחי. הדבר הדחוף כרגע היום הוא בית ספר יסודי. זהבה אמרה לי, תן לי, תן לי לחשוב, תן לי לבחון, תן לי להסתכל, ונרתמה למהלך הזה בצורה מלאה, וזהבה באמת שותפה אמיתית לדרך. אני אגיד ככה, אין פה נכון לא נכון, אין פה חטיבה לא נכון, אין פה יסודי לא נכון. יש פה כרגע מה נכון, ומה דחוף יותר לציבור. ומה כרגע טובת הילדים שלנו בעת הזו. בעוד 6 שנים שתיבנה עוד שכונה, ויגיעו לפה מאות משפחות, יכול להיות שהמציאות תשתנה, ויהיה נכון לעשות משהו אחר. כרגע הצורך הבהול בבית ספר יסודי של כ-750 תלמידים, הוא לתת לילדים האלה יחס חניכה טוב יותר. אני מכיר את זה ברמה האישית. לא יתכן שילד בבית ספר יסודי יכול לשחק במגרש הכדורגל פעם בשבוע. יוסי, רק אל תפריעו לי. לא יכול להיות שפעם בשבוע יכול לשחק ילד במגרש, זה לא סביר. לא סביר שהמרחבים צפופים. אנחנו בראייה צופה פני עתיד, בכיוון ברור שהחינוך בלהבים חייב להיות חינוך מצוין, אני לא אתפשר על משהו בינוני. ברור שהתהליך הזה הוא תהליך מורכב, ברור שהתהליך הזה הוא גם מעורר אנטגוניזם מצד הרבה כיוונים, ויש בו הרבה מאוד אתגרים. אבל אנחנו נכונים לאתגרים האלה. אנחנו נכונים לאתגרים האלה, כי אנחנו לא נתפשר על בינוני. יש פה בהנהלת המועצה, ובחינוך המועצה החלטה ברורה, אנחנו נהיה מצוינים. וכדי להיות מצוינים צריכים לקבל החלטות, שלפעמים ההחלטות מורכבות. ואם מישהו חושב שהתהליך הזה עובר בקלות במועצה הוא טועה, ואם הוא חושב שהוא עובר בקלות בשבילי, הוא טועה. כי אני רוצה לשמור על הקהילה, אני רוצה שהקהילה תהיה חזקה, אני רוצה לראות שהילדים שלנו יהיו יחד. אני לא רוצה לתת לכל מיני נקודות קיצוניות להשתלט על השיח שלנו. יש פה ישוב לשמור עליו. בית ספר יסודי הוא בסוף חלק ממרקם מאוד מאוד עדין שישפיע פה על כל הרבדים בחיים של היישוב הזה, וזה צריך לעשות טוב ובשכל, ובשקיפות. ואני לא אתן לזה להיעשות אחרת. אבל זו ההחלטה הנכונה כרגע בעת הזו ליישוב שלנו. אני עומד מאחורי זה, ולכן גם אני מוביל את התהליך הזה. אז באמת אני רוצה להגיד תודה לכולם, אני עכשיו מעלה להצבעה. שינוי מבנה חטיבת הביניים לבית ספר יסודי בכפוף לאישור משרד החינוך. מי בעד? 5 בעד. מי נמנע? מי נגד?

ברוריה אליעז: חשבתי שאין לך נמנע.

אלעד ארזי: מי נגד? 4 נגד. ההחלטה עוברת. טוב, אז תודה לכולם.

החלטה: המליאה מאשרת ברוב קולות שינוי יעוד מבנה חט"ב לבי"ס יסודי. 5 בעד, 4 נגד.

ברוריה אליעז: רק חבל שזה רוב כזה.

אלעד ארזי: אני יכול להגיד גם על הרוב הזה יש לי מה להגיד, אבל אני לא אתייחס כרגע. אני רוצה כרגע, שנייה, אנשים פה רוצים לסיים. אני רוצה להגיד לכולם שיהיה ערב טוב. אנחנו נוציא את כל הציבור גם בנושא הזה. ועוד הפעם, אני מזכיר, שניה, אני מזכיר עם מה שהתחלתי. אני רוצה לומר שהמועצה לציבור, המועצה תעמוד בקשר ישיר ותעדכן את הציבור בכל מה שקשור להתפתחויות האזוריות. חשוב שכולם יהיו רגועים, וידעו שאנחנו על זה. אז אוקיי, אבל כן ברגע זה להגיד, תודה רבה. בואו נסכם. תודה על השידור. אני סוגר את ישיבת המועצה, אומר לכולם לילה טוב.

ענבר כהן: שנייה, שנייה, אני רוצה להגיד עוד משפט. דקה, דקה, רק עוד משהו אחד שאני כן רוצה להגיד, שלנו הוא ממש חשוב, בתוך התהליך הזה. ברוריה, שנייה. א', אני שמחה שזה עבר, וזה מאחורינו, בסדר? זה, צריך להמשיך ללכת קדימה, ולצפות באמת פני עתיד, וצריך ללכת לשם. אני כן מסכימה מאוד עם האמירה של אלעד על זה שבסופו של דבר יש לנו קהילה מאחורינו, ואנחנו צריכים לשמור עליה. ואני כן מבקשת, כי לנו זה מאוד חשוב, ואני יודעת שזה עלה גם בשיחות שלנו מול אלעד, ושלנו מול צוות ההיגוי, כי לנו כן היה חשוב מאוד לדבר על התהליך, לפני שאנחנו מגיעים להצבעה היום. שכמה שיותר אנשים בכל הגילאים בקהילה יוכלו לבוא לידי ביטוי באיזשהו אופן, בתוך השולחנות העגולים. ההחלטה הזאת היא באמת משמעותית ליישוב. אני יודעת שמבחינת זהבה ואלעד הדברים ידונו בקבוצה הקטנה של צוותי האיגוד. אבל אני כן חשבתי שנכון להגיד את הדברים גם בפורום הזה, כי באמת החשיבות של זה בעינינו, היא ממש משמעותית, שהקולות לא יצטמצמו, ושהקולות של הקהילה כן ישמעו והם כן יתפסו איזשהו מקום. ואני סומכת מאוד על הקהילה

ברוריה אליעז: אבל הדעות של הקהילה חצויות.

ענבר כהן: בסדר, אבל שכל הקולות יישמעו.

ברוריה אליעז: הן חצויות.

ענבר כהן: אין בעיה, שהם יישמעו.

ענבר כהן: טוב חברים, תודה רבה לכולם, לילה טוב. אני סוגר את הישיבה. תודה לכולם. אפשר לסגור את השידור.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין 31/12/2025, אישור תוכניות עבודה ועדכון תקציב 2025.	אושר פה אחד.
2	המליאה מאשרת פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין 31/12/2025, אישור תקציב 2026.	אושר פה אחד.
3	המליאה מאשרת חלוקת עודפים בתבחינים לתמיכות 2026.	אושר פה אחד.
4	המליאה מאשרת הגדלת תב"ר 451 תכנון והקמה היכל התרבות ב-200,000 ש"ח במימון מבנה נדל"ן. תקציב מקורי 15,000,000 ש"ח לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-15,200 אלף ₪.	אושר פה אחד.
	המליאה מאשרת ברוב קולות הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבנים ב-2,533,018 ש"ח במימון משרד החינוך. תקציב מקורי - 19,925,749 ש"ח. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,458,767 ₪.	אושר: 5 בעד, 4 נגד.
	המליאה מאשרת ברוב קולות שינוי יעוד מבנה חטי"ב לבי"ס יסודי.	אושר: 5 בעד, 4 נגד.

תום הדין